ల భారత పత్రిక

మే 2017

బ్రహ్మచర్యము

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం 3

2. ప్రకృతి సహజ స్పందన 5

3. స్త్రీ, పురుషులు 15

3. బ్రహ్మచర్య సిద్ధాంతం 22

4. బ్రహ్మచర్యాచరణ 37

సంపాదకీయం

ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షాపరుల నిమిత్తం సిఫార్సు చేయబడిన అభ్యాసాలలో బ్రహ్మచర్య మొకటి. బ్రహ్మచర్యమనే పదం భాషణపై సంయమనాన్ని, ఆలోచనలలో, అనుభూతులలో సత్యశీలతను పాటించుటలో స్వీయనైపుణ్యత ఎంత అవసరమో అంత మేర పద ప్రయోగాన్ని, కార్యాచరణను అదుపులో నుంచే ప్రయత్నం చేయడం కూడా అవసరమనే విషయాన్ని తెలియబరుస్తుంది. దానితో పాటు, ఆశయాలు, ఉద్దేశాలు పవిత్రమైనవిగా నుండాలనే విషయం కూడా జోడించబడింది. ఎంతైనా, అన్నింటిలోను నియంత్రణ పాటించటం దాని సారాంశం. ఇక లైంగిక శక్తుల విషయంలో అది సూచించేది వాటిని అణిచి పెట్టడం లేక నిరాకరించడం కాదు కానీ వాటిని ప్రక్షాళణ చేసి జీవశక్తిగా, వీర్యంగా, మేథాపరమైన దయా దాక్షిణ్యాలుగా పరివర్తన గావించి, చివరిగా ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసంయొక్క దివ్యజ్ఞాన మూలకాలుగా రూపొందించడం. ఎందుకనగా ఈ మానవ సహజమైన ప్రవృత్తి దైహిక నిర్మాణ వ్యవస్థలో లోతుగా పాతుకపోయి వున్నది కాబట్టి. ఈ నియంత్రణశక్తి లేకుండా స్థిరంగా కొనసాగే ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి సాధ్యపడదు.

పూర్ణయోగంలో స్వీయనైపుణ్యతను సాధించే ప్రాథమిక ప్రక్రియలోని అనేక అంశాల ప్రస్తావన ఈ సంచిక ప్రత్యేకత.

సంపాదకుడు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

మనం స్థిరపరచుకో వలసిన నియమాలు ఏమిటంటే:

1) బ్రహ్మచర్యము, 2) సమత, 3) సత్యము, 4) ప్రశాంతి, 5) ఆత్మసంయమనము. బ్రహ్మచర్యం సమగ్ర లైంగిక నిష్ఠ. ప్రశాంతతో కూడిన సామరస్యమే సమత. అందులో క్రమశిక్షణ, అదుపు కూడా వుండాలి. నిజాయితీ తోనూ, నమ్మకంతోను మనలో స్వభావ సిద్ధంగా వుండ గలిగినదే సత్యము. నిశ్చలత శాంతి వున్న స్థితి — ప్రశాంతతత, నిశ్శబ్దము కూడా అలాంటివే. ఇక ఆత్మసంయమనము అంటే మనం అలవాటుగా చేసే చర్యలపై ఉండవలసిన అదుపు.

CWSA 30:32 శ్రీఅరవిందులు

ప్రకృతి సహజ స్పందన

ప్రకృతి సహజమైన పోకడ

ప్రకృతిలో లైంగిక వాంఛ ఒకానొక శక్తి. వ్యక్తి ఇష్టాయిష్టాల మీద ఆధారపడి అది ప్రవర్తించదు. వ్యక్తిని అదుపులోనికి తెచ్చుకొని దాని ఆనందానికి ఆ వ్యక్తిని ఒక భూమికగా మార్చుకుంటుంది. ప్రాణిక శక్తిగా ఉన్నపుడు దానిని నిరోధిస్తే అది భౌతిక శక్తిగా అత్యంత శక్తివంతంగా మనపై దాడి చేస్తుంది. ప్రాణిక భౌతికం నుండి, కేవలం భౌతికం నుండి, దాన్ని పారద్రోల గలిగితే దానిపై విజయం సాధించినట్లే.

లైంగిక సంతృప్తి నిరపేక్షమైనది. కాని తన అనుభవం కోసం ఇతరులను ఆధారభూతం చేసుకుంటుంది, లేదా తన మాధ్యమంగా చేసుకుంటుంది. దాన్ని బయటనుండి ఎదుర్కొన లేము. అంతర్గతంగాను, పైనుండి వచ్చే పవిత్రతతో, ప్రశాంతతో దానిని జయించాల్సిందే.

CWSA 31:487

ప్రకృతిలో లైంగిక వాంఛ యొక్క పాత్ర

సృష్టి కార్యాన్ని ప్రోత్సహించటానికే ప్రకృతి ఈ వాంఛను జీవులలో కల్పించింది. జంతువులలో లైంగిక వాంఛ సంతానోత్పత్తికే పరిమిత మౌతుంది. తరువాత వాటికి ఆ ధ్యాసే వుండదు. మానవులలో ఇందుకు భిన్నంగా జరుగుతున్నది. సంతానం చాలు అనుకున్నా, ఈ వాంఛ కొనసాగుతూనే వుంది. ఇది ప్రకృతి నియమానికి విరుద్ధం. మానవుని తాత్కాలిక ఆనందం కోసం ప్రకృతి లైంగిక వాంఛను సృష్టించ లేదు.

నియమబద్ధమైన యోగజీవితం కావాలనుకునే వారు చాలా అరుదు. కాని సంతతిని పెంచుకునే వారు మాత్రం ఎందరో ఉంటారు. యోగికి మానవ ప్రకృతిపై ఏ ద్వేష భావమూ ఉండదు. దాని ప్రయోజనంపై, స్థానంపై ఆయనకు స్పష్టమైన అవగాహన ఉంటుంది. కాని, దేన్ని, ఎంత అదుపులో ఉంచాలో ఆయనకు తెలుసు; ఆయనకు కోరికలపై అదుపు కూడా ఉంటుంది. ఊర్ధ్వచేతన అతనిని నడిపించటం వలన తనపై తనకు నియంత్రణ ఉంటుంది. అవసరాన్ని బట్టి దైవ ప్రేరణవలన యోగి కూడా కొన్ని బాధ్యతలు నెరవేర్చవలసి యుంటుంది. అది యుద్ధమైనా

కావచ్చు; వినాశమైనా కావచ్చు. ఇలాంటి చిన్న చిన్న సంఘటనల వలన యోగులు కూడా సాధారణ మానవ ప్రకృతికి వశు లగుటకు దానిని ఒక సాకుగా మార్చవచ్చు.

CWSA 31:485-86 శ్రీఅరవిందులు

ప్రాణిక శక్తిని లోగొనే ఇంద్రియాతీత వ్యవస్థ

ఈ జుగుప్సాకరమైన లైంగిక వాంఛల నుండి అనేక అనవసరమైన చేష్టలు పుట్టుకు వస్తాయి. ఈ కోరికలు మరణంతో కూడా అంతం కాకపోతే, అవి అలాగే మిగిలి యుండి సున్నిత మనస్కుల మనోవాతావరణంలో ప్రవేశించి వారిని ఎగ దోస్తాయి. లైంగిక కార్యంలో జనించే ప్రాణిక శక్తిని హరించి, వీలైనంత వరకు తమ బలాన్ని పెంచుకుంటాయి. నేను అట్లా ఈ విషవలయంలో చిక్కుకున్న వారిని డజన్ల కొద్దీ చూచాను. అది ముమ్మాటికీ నిజం!

CWM 4:192 శ్రీమాత

రతిక్రియ — ఆనందం

కామ కేళిలో ఆనందం ఉండదు. అది క్షణకాలపు పులకరింత మాత్రమే. వయసుతో పాటు అది కూడా క్షీణిస్తుంది.

*

ఈ కామ కేంద్రాన్ని, దాని ప్రతిచర్యలను మరొక రూపం లోనికి మార్చవచ్చు. పై స్థాయిలో వుండే ఆనందాన్ని ఆవిష్కరించి, ఈ పశు ప్రవృత్తి స్థానంలో దాన్ని ప్రతిష్ఠించ వచ్చు. కామ సంబంధమైన స్పందనలు 'దివ్యానందానికి' భ్రష్ట రూపాలుగా భావించాలి. భౌతిక చేతన పరిణామం చెందకుండా 'దివ్యానందాన్ని' ఆహ్వానించటం కూడా ప్రమాదకరమే. ఎందుకంటే నిమ్న ప్రకృతి ఈ అవకాశాన్ని చూచుకొని అధోచేతనలో లీనమై అసలు ఉనికి మొత్తానికే ప్రమాదకారిగా మారవచ్చు. దీని వలన అసలు గమ్యం మారిపోయి అధోచేతన లోని ఆనందాన్ని పొందటమే అసలైన సాధనగా మారే ప్రమాదం వుంటుంది. అంతా తల్లక్రిందై క్రింద నున్న శక్తులు పై స్థానాన్ని ఆక్రమింప జూస్తాయి. అసలైన ఆనందం పోయి, లైంగిక ఆనందమే ఆ స్థానం ఆక్రమిస్తుంది.

*

"లైంగికానందము, బ్రహ్మానందము సోదరుల వంటివి" అన్న భావనలో ఉన్న అసలు వాస్తవం ఏమిటంటే ఏ ఆనందమైనా బ్రహ్మానంద మూలాలలో నుండి పుట్టేదే అని నమ్మటం. దీని వలన లలిత కళలు గాని, యుద్ధంలో వచ్చే ఆనందం గాని, వస్తూత్పత్తి వలన కలిగే ఆనందం కాని సాహసకృత్యాల వలన జనించే ఆనందం కాని బ్రహ్మానందానికి సోదరులే కావాలి! కాని ఇది సరియైన నిర్వచనం కాదు.

బ్రహ్మానందం వలన జనించిన భౌతిక ఆనందం ఒకటి ఉందని, అది లైంగికానందం కంటే ఉన్నతమైనదీ, ఉత్తమమైనదీ, తీవ్రతరమైనదనీ చెప్పవచ్చు. లైంగిక ఆనందం మాత్రం అట్టి ఉన్నతమైన ఆనందంయొక్క "మొరటుగా నున్న ఉద్రేక భూయిష్టమైన భ్రష్టత్వం" అని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

CWSA 31:488-89

లైంగికానుభవము — దివ్యప్రేమ

ప్రేమను లైంగికానుభవంతో ముడి పెట్టకుండా చూడటం అసంభవమేమీ కాదు. కాని అవి మానవజాతిలో అనాది నుండి విడదీయరానివిగా ఉంటూ వచ్చాయి. ఇప్పుడు వాటిని వేరుగా చూడటం సాధ్యం కాదు. మానసికమైన ప్రేమకు లైంగిక వాంఛతో పని లేదు. కాని ప్రాణిక స్థాయిలో అనురాగం, భౌతికమైన కామోద్రేకం విడి విడిగా ఉండవు. సమయం, సందర్భం వస్తే ఒకదానిని మరొకటి జాగృతం చేస్తుంది. వయసులో నున్న వారి విషయంలో ఉన్నట్లే, ఇది ఇతరులలోనూ ఉండ వచ్చు. మానసిక శక్తులను ధృఢపరచుకొనటమే దీనికి సరియైన నివారణ. దానితో పాటు లైంగికోద్రేకాన్ని అదుపులో ఉంచుకొని 'ఓజో' శక్తిని పెంచుకోవడం, దైవం దిశగా ప్రేమను అభివృద్ధి చేసుకోవడం కూడా జరగాలి. వృధా కాకుండా వీర్యాన్ని కాపడగలిగితే అది 'ఓజో' శక్తిగా మారగలదు.

*

మానసిక శక్తినీ, ప్రాణిక శక్తులను అదుపులో ఉంచాలంటే ప్రాణికం వలన మానసికం గురి కాకుండా జాగ్రత్త పడాలి. వ్యామోహం వేరు, ప్రేమ వేరు. వ్యామోహం ప్రేమ యొక్క భ్రష్ట రూపము. ఇది ప్రేమ సామ్రాజ్యాన్ని అస్థిరం చేస్తుంది.

మానసికమైన ప్రేమ హృదయ కమలంలో వికసించగనే, దాని పరిధిలో వ్యామో హమును కాని, ప్రాణిక వాంఛలను కాని ప్రవేశించకుండా జాగ్రత్త పడాలి. పైన

ఉన్న చేతన యొక్క సహకారం పొందాలంటే క్రింది స్థాయిలో ఉన్న గర్వాన్నీ, దురాశలనూ దూరం చేసుకోవాలి గదా! ఇవి ఏ రూపంలో మనలో ప్రవేశించినా మానసిక — ఆధ్యాత్మికం చెడిపోయి ఆశయం నెరవేరకుండా చేస్తాయి.

CWSA 31:490-91

వివిధ స్థాయిల్లో ప్రేమ

స్త్రీలలో కన్యాత్వాన్ని కాపాడుకోవాలనే కోరిక సహజమైనదే. ఇది సర్వసాధారణ మైనది. ఉన్నత స్థాయి స్త్రీలలో ఇది బలంగా ఉంటుంది.

ఇంద్రియ సంవేదనలకు, ఆలోచనలకు మనసే ఆధారం. ప్రేమ, ప్రాణిక వాంఛ లకు మాత్రం హృదయం ఆధారభూతంగా వుంటుంది. ఇది మానసిక ప్రేమను ఎలా నియంత్రించ గలదు? ఇదొక సందేహం. మనసుపై హృదయనికి ఎంత ప్రభావం ఉంటుందో అంత ప్రభావంతోనే మనసు హృదయంపై ఆధిపత్యం చెలాయించ గలదు.

ప్రేమ రెండు రకాలు: భౌతిక ప్రేమ, ప్రాణిక ప్రేమ. ప్రాణిక ప్రేమ స్త్రీ సాంగత్యం కోరుతుంది. ప్రేమ లేని చోట కూడా ఇది ఉంటుంది. దీనికి అనేక కారణాలు ఉండవచ్చు. ఒక విధంగా ఇది పురుషాధిక్యతను నిరూపించుకునే స్వభావం, లేదా స్త్రీపై ఆధిపత్యం చెలాయించటం కూడా కావచ్చు. పురుషుని ప్రాణిక శక్తి, స్త్రీ ప్రాణిక శక్తిపై విజయం సాధిస్తే, అతని స్వాతిశయం తృప్తి పడుతుంది. వేట గాడు జింకను వేటాడి తన సామర్థ్యాన్ని నిరూపించుకుంటాడు. అట్లాంటి లక్షణం ఇది. ఇదే ప్రేమగా చెలామణి ఔతున్నది. కాని అది వ్యామోహమే.

ఒక ప్రాణిక వాంఛ, ఏది ఏమైనా, హృదయంలోని ప్రేమోద్రేకం జాగృత మవకపోతే అది ప్రాణికమైన ప్రేమే అవుతుంది. ఎన్ని ఉద్దేశాలు అందులో వున్నా అది కేవలం ప్రాణిక ప్రేమయే.

మరొక విధమైన ప్రేమ దేహసంబంధమైనదిగా ఉంటుంది. ఇలాంటిదే సౌందర్యం వలన ఆకర్షింప బడటం, కామోద్రేకాన్ని తీర్చుకోవటం మొదలైన లక్షణాలున్న ప్రేమ. ఇది హృదయావేశాన్ని శాంతిప జేసే ప్రేమ అని చెప్పవచ్చు. అట్లా హృదయ సంబంధం కూడ లేకపోతే, 'ప్రేమ' కేవలం 'కామం' మాత్రమే అవుతుంది. ఇలా జరుగుతూనే వుంటాయి.

ఇదే విధంగా మానసికమైన ప్రేమ కూడా మరొకటి వుంటుంది. అది భావాలు నచ్చటం వలన ఏర్పడుతుంది. మనకు నచ్చిన ఆదర్శాలు మరొకరికి కూడా నచ్చితే వారిపై మనకు ప్రేమ కలుగుతుంది. మెచ్చుకో దగిన భావాలు కాని, అద్భుతమైన నైపుణ్యం ఉన్నవారిపై కూడా మనకు ప్రేమ జనిస్తుంది. అట్లా భావ సారూప్యం కల వారంతా మిత్రులౌతారు. ఇదీ ప్రేమ వలననే ఏర్పడుతుంది. అదే విధంగా మన మార్గదర్శకులూ, నాయకత్వ లక్షణాలున్నవారూ, సద్గుణాలు ఉన్నవారు కూడా మన ప్రేమకు పాత్రులౌతారు. ఇట్లాంటి అనుబంధాన్ని ప్రేమగా వర్ణించలేక పోయినా అది ప్రేమ వంటిదే. కొన్ని సందర్భాలలో అట్టి అనుబంధం త్యాగానికి కూడ సిద్ధపడుతుంది. హృదయాన్ని తట్టి లేపే భావ సారూప్యం ఏదైనా అది 'మానసిక ప్రేమ' అనవచ్చు. ఇట్టి సందర్భాలలో మానసికము, ప్రాణికము ఒకటిగా పని చేస్తాయి. ఈ ప్రేమకు శారీరకమైన కోరికలతో సంబంధం ఉండదు. పురుషుల బలవంతం వలన స్త్రీలు లొంగవచ్చేమో కాని, అట్టి సందర్భాలలో వారి మనోభావాలు దెబ్బ తింటాయి.. ప్రేమ అన్ని చోట్లా కామప్రకోపమే అనుకోవటం మూర్ఖత్వం.

CWSA 31;492-93

తామసిక మాంద్యము, లైంగిక స్పందన

తమోగుణ ప్రధానమైన ఏ మాంద్యమైనా లైంగిక వాంఛను ప్రేరేపిస్తుంది.

*

వేరే ఏ పనీ లేకపోతే కామవాంఛ అధికం అవుతుంది.

*

శారీరకమైన, లేక మానసికమైన మాంద్యం ఏదైనా కామోద్రేకాన్ని రెచ్చగొట్ట గలదు. నా ఉద్దేశం ఏమిటంటే నీ అధోచేతన వలననే నీవు ఈ విధంగా ప్రవర్తిస్తావు. శారీరకమైన ప్రాణిక శక్తుల అధోచేతన కొంత వరకు దీనికి కారణం. నీలో ఇతరమైన ప్రేరణలు ఉండవచ్చు కాని, లైంగిక వాంఛ తీర్చుకోటానికి తగిన అవకాశం వస్తే మిగతా భావాలన్నీ కనుమరుగై బలహీన పడతాయి. అందువలన కామోద్రేకం నిన్ను వశం చేసుకొని నీ పై ప్రభావం చూపుతుంది.

ఈ చర్య ప్రాణికశక్తులకు ఊతం ఇవ్వటమే కాకుండా వాటిని ధృవపరుస్తుంది

కూడా. భౌతిక ప్రాణికానికి తగినంత పని లేకుండా బద్ధకంలో కూరుకుపోయినా, బలహీన పడినా లైంగిగవాంఛ పొడ చూపుతుంది.

పడకపై మగత నిద్రలో ఉన్నపుడు దానికి భౌతిక ప్రాణికం కూడా తోడైతే లైంగికవాంఛ అధికం అవుతుంది. విశ్రాంతి వలన కలిగే అచేతన కూడా దీనికి సహ కరిస్తుంది.

CWSA 21:522

మనో కల్పనలు

లైంగికానుభవాలను మనసులోనికి రానివ్వటం అంత మంచిది కాదు. అది కష్టాలను కోరి తెచ్చుకోవటమే అవుతుంది. ఒక వేళ ఈ లైంగిక స్పందనలను వది లించుకోవటం కష్టతరమైతే అంతర్గత ఆధ్యాత్మికత లేకుండా జీవించటం ఇంకా కష్టం.

లైంగిక వాంఛ ఒక విధంగా వదిలించుకోలేని కష్టమే! ఎందుకంటె అది పట్టువదలని బేతాళుని వలె మళ్ళీ, మళ్ళీ వస్తూనే వుంటుంది. దీనికి ఉన్న ఒకే ఒక నివారణ ఏమిటంటే సాధకుడు మరింత పట్టుదలతో దాన్ని త్రిప్పికొట్టాలి. ఇంతకు మించిన మార్గం మరొకటి లేదు.

ఇంకొక విషయం: స్త్రీలతో ఏ సంబంధమూ పెట్టుకొనక పోయినా ఈ వాంఛ ఆగిపోదు. అది కలలలోనో, ఊహలలోనో మరో విధంగానో ప్రత్యక్షం అవుతుంది. కల జాగ్రతావస్థలో నున్న మనస్సును ప్రభావితం చేయకపోతే అంత ప్రమాదకారి కాదు. అసలు దాని ఉద్దేశం అది కానేరదు. వాటిని క్రమంగా నిరుత్సాహపరచ వచ్చు. వద్దనుకుంటే క్రమేణా అవి కనుమరుగౌతాయి.

ఇక ఊహల విషయానికి వస్తే, వాటిని మానసిక వ్రతదీక్ష లాంటి తపస్సు ద్వారా మధ్యలోనే భంగపరచచటంతోనే సాధ్యపడుతుంది. అదుపు చేయగా, చేయగా, ఆలోచనలు వెనుదిరిగి పోతాయి. నిద్ర మేల్కొన్న తరువాత ప్రక్క మీదనే వుంటే అది తమోగుణ స్థితి అవుతుంది. ఆ స్థితి వాటి రాకకు దోహద పడుతుంది. దాని నుండి బయట పడాలి; లేదా మనసు నుండి వాటిని ఖాళీ చేయించి లేక తామసిక స్థితిని వదిలించుకొని మరి కొంచెం సేపు నిద్రిస్తే అట్లాంటి ఆలోచనలు ఆగిపోతాయి. ఇంకొక విషయంపై మనసును మళ్ళించినా వాటిని (ఆలోచనలను) నివారించవచ్చు.

స్మృతి పథంలోనో లేక ఊహలలోనో లైంగిక వాంఛ సాధనకైనా, యోగ చేతన కైనా ప్రతిబంధకమే. అట్టి జ్ఞాపకాలను, ఊహలను నిరుత్సాహ పరచాలి.

CWSA 31:522,23

*

లైంగిక సంబంధ స్వప్నాలు, స్ఖలనము

అధిక శాతం అవివాహితులలో ఇట్లాంటి కలలు రావటం, వాటి వలన వీర్య స్ఖలనం జరగటం సహజమే. అవి అంత ప్రమాదకారి కాకపోయినా తరచుగా సంభవిస్తే ప్రాణిక శక్తి బలహీన పడుతుంది. వాటిని తప్పక ఆపవలసిందే. కాని ఇట్లాంటి విషయాల్లో అతిగా వేదన పడటం అంత మంచిది కాదు. వాటిని ఆపడానికి కనీసం జాగ్రతావస్థలో అట్లాంటి ఆలోచనలు రాకుండా మీరు ముందుగా జాగ్రత్త పడాలి. అందులో సఫలీకృతుడ వైనప్పటికీ నిద్రలో వాటి మీద మన అదుపు ఏమీ ఉండదు. కాబట్టి అవి పునరావృత మవుతాయి. అంతఃచేతన పాత అలవాట్లను పోగొట్టుకోలేదు. వాటిని నిరోధించాలంటే బలమైన సంకల్పమే సరియైన మార్గం. అదే విధంగా నిద్రకు ఉపక్రమించే ముందు కూడా లైంగిక భావాల కేంద్ర స్థానాన్ని ప్రయత్న పూర్వకంగా అణచి వేయాలి. క్రమంగా ఈ విధానం సత్ఫలితాలను ఇస్తుంది.

నిద్రలో వచ్చే స్ఖలనాలను తగ్గించాలన్నా, ఆపాలన్నా బ్రహ్మచర్యాన్ని విధిగా పాటించాలి. ఈ పని త్రికరణ శుద్ధిగా జరగాలి. శారీరకమైన స్పందనల నుండి మాత్రమే గాక, ప్రాణిక, దైహిక చేతనల నుండి, ఊహల నుండి, మాటల నుండి కూడా అట్టి విషయాలను దూరంగా వుంచాలి. వాటిని (లైంగిక విషయాలను) ప్రస్తావించనే కూడదు. ఈ కలలూ, ఆలోచనలూ అంతః చేతన నుండి పుట్టుకు వస్తాయి. అక్కడ దాగి యుండి, అవి కలల రూపంలో పెల్లుబికి బయటకు వస్తాయి. జాగృతావస్థలో మనసును పరిశుద్ధిగా వుంచుకొని, దానితో పాటు అంతఃచేతన పైన కూడా అదుపు సాధించ గలిగితే, ముఖ్యంగా నిద్ర కుపక్రమించే పూర్వం, ఈ కోరికలూ, స్ఖలనాలు వాటంతట అవే అణగారి పోతాయి.

CWSA 31:526-27

అవచేతనలోని అభిప్రాయాలు

నవలలు చదివేవారు ఇలాంటి లైంగిక ప్రవృత్తికి చెందిన విషయాలను చదివితే అవి అంతర్గత మనసులో ప్రవేశించి దానిపై చెరగని ముద్ర వేస్తాయి. మన బహిశ్చేత నలో కామ సంబంధ కోరికలు పొడ చూపగానే దాగియున్న అంతఃచేతన పెల్లుబికి మనసుపై ప్రభావం చూపుతుంది.

*

ఆ విధంగా అవచేతనలో వేర్లు పాతుకుపోయిన ఈ లైంగికతను వదలించు కోవటం అంత సులభం కాదు. భౌతిక చేతన పూర్తిగా రూపాంతరం చెందితేనే దాన్ని సాధించవచ్చు. అందరిలో ఇది సాధ్యం కాకపోవచ్చు.

CWSA 31:521

స్త్రీలలో లైంగిక సమస్యలు

ఈ విషయంలో ఇదమిద్ధంగా ఏమీ చెప్పలేము. అందరికీ సరిపడే నియమాలు ఏమీ లేవు. ఒక విధంగా ఈ వాంఛ పురుషులలో వలెనే ఉంటుంది. స్త్రీలలో కొద్దో గొప్పో ఎక్కువే. చాలా మంది స్త్రీలు లైంగికానుభవానికి విముఖంగా ఉంటారు. ఇట్లా వుండేవారు పురుషులలో తక్కువే. లక్షలో ఒకడు "సుఖదేవుడు" ఉంటాడు. స్త్రీలలో అయితే "డయానా" వంటివారిని "పల్లాస్ ఎథీనే" వంటి వారిని అనేక మందిని (గ్రీకుదేవతలు) చూస్తాము.

కన్యాత్వము స్త్రీ కి చెందిన ఆదర్శము. పురుషులు ఈ రకమైన ఆదర్శాన్ని అభిలషించరు. పురుషుల బలవంతం లేకపోతే స్త్రీలు లైంగింక వాంఛను సహజంగా కోరరు. పురుషులలో ఈ విముఖత అరుదు. మరో కోణంలో పరిశీలిస్తే, స్త్రీలకు భౌతికమైన లైంగిక వాంఛ తక్కువ అనే చెప్పవచ్చు. కాని ప్రాణికమైన లైంగికవాంఛ సంగతి ఏమిటి? ఇది నాది. నేను ఒకరికి చెందుతాను అనే భావన స్త్రీలకు సహజంగా వుంటుంది.

సృష్టిలో ఒక నిగూఢ రహస్యం వుంది. అట్లాంటిదే పురుషుణ్ణి ఆకర్షించాలని స్త్రీ వాంఛించటం. ఇది ప్రాణిక ప్రోద్బలం వలను సంభవిస్తుంది. నేను ఇంకా బాగా వివరించలేను. స్త్రీలలో కామ సంబంధ వాంఛ కంటె ఇది బలమైనది. ఇలాంటి

కోరిక తమలో అంతర్గతంగా వుందని వారికి కూడా తెలియదు. ఇది సహజాత సంబంధిత స్పందన. అది అంతః చేతనలో వుంటుంది. కామవాంఛ వారి ఉద్దేశ్యం కాకపోయినా, అప్రయత్నంగా ఈ ప్రాణిక అవసరం వారిలో పొడచూపుతుంది. బలమైన ప్రాణిక వైఖరిగల స్త్రీలలో ఇది అధికంగా కనిపిస్తుంది. కొందరిలో కొంచెం ఎక్కువగాను, కొందరిలో కొంచెం తక్కువగాను ఉండచ్చు.

CWSA 31:534-35

లైంగిక స్పందనల ప్రారంభదశ:

చిరునవ్వుగాని, హావ భావ ప్రకటన గాని స్త్రీలలో ఈ కోరికకు ప్రారంభం అని చెప్పవచ్చు. చిరునవ్వే లైంగిక వాంఛకు సంకేతం కాకపోవచ్చు. కాని ఇలాంటి చేష్టలు పురుషులలో కామ ప్రకోపాన్ని రెచ్చగొడతాయి. ఈ హావ, భావాలు, స్త్రీ తనకు తెలియకుండానే చేస్తుంది. పురుషులను వశం చేసుకోవాలని గాని, సంతోషపెట్టాలని గాని ఉండకపోవచ్చు. ఆమె హావభావాలు కేవలం సహజాతానికి చెందిన స్పందన. పురుషులలో మాత్రం అటువంటి సంకేతాలకు ఆకర్షితుడయ్యే లక్షణం వుంటుంది. స్త్రీ ఆ విధంగా పురుషుని ఆకర్షిస్తుంది. మొదట్లో ఇలాంటివి యాంత్రికంగానే ప్రారంభం అవుతాయి. ఇది నేను ఇది వరకే సూచించాను. భౌతిక స్పందనలు, లేక హావభావాలు క్రమంగా ప్రతిఫలం ఇస్తాయి. కొంతకాలం తరువాత అవి వాటంతట అవే కనుమరుగౌతాయి.

*

స్త్రీల వస్త్రధారణ కూడా కామ వాంఛతో ముడిబడి ఉన్నదే. ఆ విధంగా వారు పురుషులను సహజంగానే ఆకర్షిస్తారు. పురుషులు కూడా వస్త్రధారణ మూలంగా స్త్రీలను ఆకర్షించే అవకాశం వుంది. ముఖ్యంగా సైనికుల దుస్తుల విషయంలో.

వస్త్రధారణకూ, అభిరుచులకు సంబంధం వుంది. కొన్ని రంగుల చీరలు చూపరులను బాగా ఆకర్షిస్తాయి అనేది నిజం. ఈ ఆకర్షణ కేవలం జ్ఞానేంద్రియాలకు, ప్రాణికానికి మాత్రమే పరిమితము. మనో నేత్రం మాత్రం వ్యక్తిలో మానసిక లోపాలను కూడా చూచి ఇంద్రియాల స్పందనలను నియంత్రణ చేయగలదు. కాని, భౌతిక ప్రేరణలే బలమైనవి.

ఇక స్త్రీలు చూపే ప్రేమాభిమానాలు వారి లైంగిక వాంఛను కప్పిపుచ్చే

బాహ్య ప్రయత్నాలే. ఇది వారి యుక్తి మాత్రమే. ఒక్కొక్కసారి తెలిసే వారు వీటికి వశులౌతారు. కొన్ని సార్లు భ్రమకు గురియై ఇలా చేస్తారు. అప్పుడప్పుడు ఈ ఆకర్షణలను నిజమని భ్రమించి ప్రాణిక స్పందనలకు లొంగిపోతారు కూడా! ఎట్లాగైతేనేం, ఏ విధంగా ఇట్లాంటివి సంభవించినా వీటి అంతిమ రూపం ఒకటే. సాధకులు కూడా ప్రాణికం వలన కలిగే భ్రమ, ప్రమాదాలకు అతీతులు కాదు. ఎన్ని ఆధ్యాత్మిక కారణాలు చూపి వారిని వారు సమర్థించుకున్నా బలహీనతల మూలంగా వారంతా దారి తప్పినట్లే!

*

ఇక స్పర్శ వలన కలిగే లైంగికానుభవం మాత్రం భౌతిక, ప్రాణిక స్థాయిదే. అందు వలననే కామ సంతృప్తికి స్పర్శ అంత అవసరం అవుతున్నది. కొన్ని అసాధారణ పరిస్థితుల్లో కుమారుడు — తల్లిగాని, సోదరుడు — సోదరిగాని గాఢాలింగనం చేసుకుంటే కామ సంబంధ ఆలోచనలు తల ఎత్తనే ఎత్తవు కదా! ఇట్టి సందర్భాలలో భావోద్రేకం భౌతికంగా మాత్రమే ప్రకటన ఔతున్నది. ఇది అలవాటుగా జరుగుతున్నది కాబట్టి ఎంత బలంగా వున్నా, దీనిని అదుపులో పెట్టుకోవచ్చు.

వివాహంపట్ల విముఖత — 'సెలిబసి'

ఈ పదం అవివాహితులకు వర్తిస్తుంది. "స్త్రీలతో లైంగిక సంబంధం లేక పోవటం" అని కూడా అర్థం చెప్పవచ్చు. కాని కేవలం ఇదే దాని అర్థం కాదు. వివాహం చేసుకోకుండా వుంటటం వేరు; బ్రహ్మచర్యం వేరు. బ్రహ్మచర్యము భక్తి మార్గంలో గాని , కర్మయోగంలో గాని ఆవశ్యక నియమం కాదు. కాని జ్ఞాన, హఠ, రాజ యోగులకు ఇది చాల అవసరము. గృహస్థ ధర్మంలో దీనిని అనుసరిం చాల్సిన పనిలేదు. ఈ యోగంలో లైంగిక వాంఛను అదిగమించటం తప్పనిసరి. అప్పుడే అధో స్థానంలో వున్న ప్రాణికం, భౌతికం రూపాంతరం చెంది ఊర్ధ్వ ముఖంగా ఎదుగుతాయి. శారీరకమైన కామ సంబంధాలు ఆగిపోవాలి. అలా జరుగకపోతే తీవ్ర ప్రమాదాలకు గురి కావలసి వస్తుంది.

లైంగికోద్రేకాన్ని కూడా తప్పక జయించాల్సిందే కాని పూర్తిగా జయిస్తేగాని సాధన కొనసాగదని లేక అనుభవం సిద్ధించదని భావించ కూడదు. దానిపై విజయం

సాధిస్తే మాత్రం గమ్యం చేరటం సులభతర మౌతుంది. ఈ మార్గంలో కామోద్రేకం తీవ్రమైన అవరోధం. అందులో ఆనందాన్ని కాంక్షించటం వీలయినంత చెరుపు చేస్తుంది.

అవివాహితుడుగా వుండటం వేరు, లైంగిక వాంఛనుండి విముక్తుడుగా వుండటం వేరు. వీటిని జయించి, వదిలించు కోవటమే సరియైన మార్గము, కాని వీటి నుండి విముక్తి పొందటమే యోగ మార్గానికి సరియైన పరీక్ష అని ఒప్పుకుంటే ఎందరు ఈ యోగమార్గానికి అర్హత సాధించగలరో నాకే తెలియదు.

అవరోధాన్ని జయించాలనే సంకల్పం ఉండాల్సిందే. కాని లైంగికోద్రేకాన్ని పారద్రోలడం మానవ స్వభావానికి చాల కష్టమైన పని. కాని కాలక్రమేణా అది కూడా సాధ్యపడుతుందని ఆశించటం సహజమే గదా!

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. ఆర్ . ఎల్. నరసింహారావు

స్త్రీ, పురుషులు

వివాహము

సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడుపుటకు సంసిద్ధమయ్యేందుకు ముందుగా జీవుడు తన సాధారణ జీవన శైలిని పరిత్యజించుట ఉపయుక్తం కాదు. ఆ విధంగా చేసినట్లయితే, వివిధ ప్రకృతి శక్తులమధ్య అనాలోచితంగా ఒక పెనుగులాటను సృష్టించి దానిని ప్రకృతి భరించలేనంతటి తీవ్రస్థాయికి రెచ్చగొట్టినట్లుగా ఉంటుంది. నీలోని ప్రధానమైన ప్రకృతి శక్తులను సాక్షికంగా నీ జీవితానుభవాలతో, వర్తనా నియమావళితో అనుసంధించాలి. అదే సమయాన, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో నిలుపుకొని అది కర్మయోగ స్ఫూర్తితో నీ జీవితాన్ని ప్రగతి పథంలో నడుపునట్లుగా ప్రయత్నించాలి.

ఈ కారణంగానే నీ వివాహానికి మా అనుమతి నిచ్చాము.

*

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి అడుగుపెట్టాలనుకొనే వారికి వివాహ మాడటం ఉచితం కాదని మా అభిప్రాయం. మామూలుగా వివాహమంటే ఎంతో ఇబ్బంది పడవలసి

వుంటుంది, అధిక భారం మోయవలసి వుంటుంది. ఏకాగ్రతతో ఆచరించవలసిన ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఎనలేని కష్టాలు ఎదుర్కొనవలసి వుంటుంది. అది ప్రయోజన కారి ఎప్పుడవుతుందంటే, లైంగిక ధోరణిని అదుపులో నుంచడం అసాధ్యమయి నప్పుడు, దానిని నియంత్రణతో పరిమితంగా తృప్తి పరచే ప్రయత్నం చేసి నప్పుడు.వివాహం మనస్సును అదుపులో నుంచుటకు ఏ విధంగా తోడ్పడ గలదో నాకు తెలియదు. నిలకడలేని మనసుకు ప్రశాంతత అంతర్గతంగానే అందాలి.

*

ఒకసారి నీవు దైవం దిశగా మరలి నప్పుడు, ఏ విధమైన నిరాశా నిస్పృహలకు లోను కాకూడదు. ఎన్ని కష్టాలు, ఆటంకాలు, సంభవించినా, నీవు దైవంపై నమ్మకం కలిగి వున్నందున దైవమే నిన్ను వాటినుండి భద్రంగా కాపాడుతాడు అనే దృఢవిశ్వాసం నీలో నిలుపుకోవాలి.నీవు నీ జాబులో సంధించిన ప్రశ్నలకు ఇక సమాధాన మిస్తాను.

1. ఆధ్యాత్మిక పథంలో పయనించాలని నీవు తీర్మానించుకుంటే వివాహము, కుటుంబ జీవనము అడ్డుతగిలే అవకాశముంది. ఒక వేళ కామోద్రేకం తీవ్రతరమై, దానిని నిగ్రహించ కలిగి, మితమైన సంతృప్తిని పొందుతూ కొంత కాలం గడిపి, ఆ సమయంలో కామోద్రేకాన్ని నెమ్మదిగా సంకల్ప బలంతో వశం గావించుకుంటే తప్ప దానిని నిరోధించ లేకపోతే అప్పుడు వివాహమాడుట ఉచితంగా నుంటుంది. కానీ నీపై దాని పట్టు సడలుతున్నదని అంటున్నావు కాబట్టి ఆ ప్రయాస ఆవశ్యక మనిపించదు.

2. ఇక సర్వసంగ పరిత్యాగం గావించి బయట పడటమనేది కేవలం ఒక స్పష్టమైన, స్థిరమైన నిర్ణయం నీలో ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే చేయాలి. ఒక ఆకస్మిక ప్రేరణ కలగడంతో పరిత్యజించాలనుకుంటే పాతస్మృతుల అనుభూతులు నిన్ను వెంటాడి సాధనలో తీవ్ర అలజడిని రేపే అవకాశం కలిగించి నట్లవుతుంది. ఇతరవిషయాలన్నీ నీ నుండి విడిపోయి లేక తృంచి వేయబడినప్పుడు అది చేయవచ్చు. నీ ఆకాంక్షను కొనసాగించు, నీ ప్రాణికంలో దృఢవిశ్వాసం ఏర్పడే వరకు పట్టు వదలకు, మరింత ప్రశాంతంగా నుండు. అది సంభవించి తీరుతుంది.

CWSA 31:543- 44 — శ్రీఅరవిందులు

స్త్రీపురుషుల మధ్య అపార్థం నివారించుట

ఏది ఏమైనా, వివాదాస్పదం కానటువంటి విషయం ఒకటుంది. పురుషుడు తాను అధికుడు ననుకొని అధికారం చలాయించా లనుకొంటాడు. స్త్రీ అణచివేయబడు తున్నా ననుకొని ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో తిరుగ బడుతుంది. స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఈ శాశ్వత కలహం తరతరాలుగా కొనసాగుతున్నది. దీనిలో సారాంశం ఒకటే అయినా అది రక రకాలుగా, రంగులు రంగులుగా వ్యక్త పడుతుంది.

ఏ విధంగానైతే స్త్రీ తప్పునంతా పురుషునిపై మోపుతుందో, పురుషుడు కూడా తప్పునంతా స్త్రీ పైనే మోపుతాడు. వాస్తవానికి, తప్పు చేయటంలో బాధ్యత ఇద్దరిదీ సమానమే. ఎవరూ మరొకరి కన్నా ఉత్తములమని గొప్పలకు పోకూడదు. అదీ గాక, ఈ ఎక్కువ తక్కువ లనే భావన పోనంత వరకు మానవ జాతులను రెండు పరస్పర ప్రతికూల వర్గాలుగా విడదీసే అపార్థాన్ని అంతం చేయడం దేనికీ సాధ్యపడదు, ఎవరూ చేయలేరు, సమస్య పరిష్కరించబడదు....

ఎందుకనగా, పరస్పర సంబంధాలలో ఇరు వర్గాలు ఒకేసారి నిరంకుశ నియంతలుగా లేక ఒకరికొకరు దీనమైన బానిసలుగా ప్రవర్తిస్తారు.

అవును, బానిసలే; ఎందుకనగా ఎవరైనా కోరికలు, మమతానురాగాలు కలిగి వున్నంత వరకు వారు వాటికి బానిసలుగా వుండ వలసిందే. వారు తమ సంతృప్తికై ఏ మనుషులపై ఆధారపడి వుంటారో వారికి బానిసలుగా వుండవలసిందే.

ఆ విధంగా స్త్రీ తనకు పురుషునిపైన, ఆతని బలంపైన గల ఆకర్షణతో, తనకో ఇల్లు వుండాలని, తద్వారా భద్రత పొందాలనే కోరికతో, చివరిగా మాతృత్వం పై గల మమకారంతో పురుషునికి దాస్యం చేస్తుంది. పురుషుడు కూడా స్త్రీ తనకు స్వాధీనపడి వుండాలనే ఆకాంక్షతో, ఆధిపత్యం నెరపాలని, అధికారం చలాయించాలనే గాఢ కోరికతో, లైంగిక సంబంధాలపైగల మక్కువతో, వైవాహిక జీవితంయొక్క అల్ప సుఖాలను, సౌకర్యాలను అనుభవించాలనే వాంఛతో, స్త్రీకి దాసుడవుతాడు.

అందువలన ఏ చట్టమైనా స్త్రీకి విమోచన కలిగించలేదు, వారిని వారు స్వేచ్ఛాపరులుగా చేసుకుంటే తప్ప. ఆవిధంగానే పురుషులు కూడా, అధికారం చలాయించే అలవాటున్నప్పటికీ, వారిని వారు తమ ఆంతరిక బానిసత్వం నుండి విముక్తులను గావించుకుంటే తప్ప స్త్రీకి దాస్యం నుండి విమోచన పొందలేరు.

ఈ విధమైన ముసుగులో గుద్దులాట లాంటి పోరాటస్థితి, ఏదైతే పరస్పర ప్రేమానురాగాలు పరిఢవిల్లు సందర్భాలలో సైతం వారి వారి భౌతిక మానసాలలో నిగూఢమైవుంటుందో ఇరు పక్షాలు ఒప్పుకోకపోయినా, అది ప్రత్యక్షంగా కొనసాగు తుంటుంది. అది అనివార్యమేమోనని అనిపిస్తుంది, మానవ జీవులు తమంతట తాము తమ సాధారణ చేతనావస్థ నుండి ఉన్నత స్థాయికి ఎదిగి, సమగ్ర చేతనతో తాదాత్మ్యం చెంది, పరమ సత్యముతో ఏకమవుతే తప్ప. ఎందుకనగా ఎవరు ఈ ఉన్నత చేతనా స్థాయికి చేరుతారో వారికి స్త్రీ పురుష బేధం కేవలం భౌతికమైన వ్యత్యాసమనే అవగాహన ఏర్పడుతుంది.

CWM 12:103- 04 శ్రీమాత

బ్రహ్మచర్యము, వైవాహిక జీవితము

సాధకుడు: సాంసారిక జీవితము ఏ విధంగా నుండాలో తెలుసుకోవాలని నా కోరిక. నేను బ్రహ్మచర్యం పాటించాలా — స్త్రీ సంపర్కం కూడదా?

శ్రీఅరవిందులు: ఈ యోగంలో మేము నియమాలను నిర్దేశించము. నీవు ప్రత్యక్షంగా అతిమానస యోగాన్ని అనుసరించితే అది తప్పనిసరిగా పాటించాలి. యోగాభ్యాసానికి సిద్ధపడుతున్న దశలో కూడా బ్రహ్మచర్యం అవలంబించ గలిగితే, మంచిది. నీవు మానవ మాత్ర స్థాయినుండి ఒక ఉన్నత స్థాయికి ఎదగవలసి వున్నందున నీవు పశుప్రాయ స్థితిని విడనాడాలి. అతిమానస యోగంలో ప్రాథమిక దశనుండి నిమ్న స్థాయి ప్రేరణలకు ప్రభావితుడవు కాకూడదు.

సాధకుడు: కాబట్టి బ్రహ్మచర్యం పాటించుట ఉత్తమం కదా?

శ్రీఅరవిందులు: అవును, నీవు పాటించగలిగితే మంచిదే. అయినప్పటికీ, దానిని గురించి ఓ కఠినమైన ఆవశ్యక నిబంధన అంటూ ఏమీలేదు. ప్రాణిక స్వభావంలో యోగానికి అడ్డుపడే మూడు అవరోధాలున్నాయి. 1. కామోద్రేకం, 2. గర్వాహంకారం, "నేను గొప్ప సాధకుడిని" మొదలైనవి, 3. గెలిచి తీరాలనే గాఢమైన కోరిక లేక ధన మార్జించాలనే కక్కుర్తి.

Evening Talks with SriAurobindo by A.R. Purani, P. 43.

25-11-1924

('డి' తాను భవిష్యత్తులో యోగమార్గం అనుసరించ దలచినందున శ్రీఅరవిందుల అభిప్రాయాలను, ముఖ్యంగా వివాహంపై, తెలియ జేయమని కోరాడు. ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడపాలనే ఉద్దేశం గల వ్యక్తి వివాహ విషయంలో ఎలాంటి వైఖరి నవలంబించాలో తెలుసుకోవాలని ఆతని కోరిక. తనకు లైంగికాకర్షణ వున్నదని, దానిని కేవలం అణచివేయడం తన అభిమతం కాదని అతను ఒప్పుకున్నాడు)

శ్రీఅరవిందులు: సమాధానమీయటానికి ఇదిచాలా సున్నితమైన విషయం. బహుశా ఈ క్రింది సూచనలను అతనికి సూచించవచ్చు.

1. లైంగికాకర్షణ అనబడేది సాధారణంగా స్త్రీ పురుషుల మధ్య ప్రాణిక మరియు భౌతిక స్తరాలలో ప్రధానంగా పుంజుకొని వుంటుంది. సాధారణంగా ఈ ఆకర్షణ మానసికావేశాలతో, మనోభావనలతో మిళితమై, ఇంచుమించు ప్రేమ అని, లేక మానసిక సంబంధమని పొరపాటుగా అర్థం చేసుకో బడుతుంది.

ఎవరైతే జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా పరిత్యజించా లనుకుంటారో, అనగా సన్యాసులు మొదలగు వారు, వారి విషయంలో వివాహమాడే ప్రశ్న అసలు ఉదయించదు. ఎందుకనగా వివాహమనే విషయం వ్యక్తిని ఆజన్మాంతం స్థిరంగా కట్టి వేస్తుంది. స్త్రీ స్వాభావికంగానే ఆజన్మాంత కట్టుబడికి ఉన్ముఖురాలు. సాధారణంగా ఆమె పురుషుడిని తనకు ఆకర్షితుడిని చేసి జన్మాంతం తనకు బందీని చేస్తుంది. జాతి మరియు జీవితం కొనసాగటానికి ఇది ప్రకృతి సిద్ధమైన పోకడ.

2. స్త్రీ పురుషు లిరువురి మానసిక శక్తుల కలయిక — ఆత్మల సంయోగం — వాస్తవానికి అది సంభవించడం కష్టం.

మొదటి అంశం ప్రాణిక మరియు భౌతిక స్తరాల సాధారణ జీవితానికి చెందినది.

రెండవది, ఉన్నతతర జీవితానికి చెందినది. ఉన్నతతర జీవితంలో స్త్రీ పురుషుల సంయోగం రెండు రకాలుగా, రెండు దశలుగా సాగుతుంది. ఒకటి మానసిక సంయోగం, మరొకటి ఆధ్యాత్మిక సంయోగం.

ఉన్నత ఆదర్శవాదికి — కవి, కళాకారుడు — ఒక వికసించిన మానసిక అస్తిత్వం వుంటుంది. సామాన్య వ్యక్తి లో అది వికసించి యుండదు. మానసికంగా వికసించిన వ్యక్తికి అతనికి సరిపడు లక్షణాలుగల స్త్రీ దొరకటం కొంత కష్టం.ఒకవేళ సరియైన

సమాగమం తటస్థించితే అది ఇద్దరికీ అమోఘమైన తోడ్పాటుగా నుంటుంది.

శిష్యుడు: ఆధ్యాత్మిక జీవితంపై ఆకాంక్షగల వ్యక్తి వివాహమాడితే అతని కేమి జరుగుతుంది?

శ్రీఅరవిందులు: అటువంటి వ్యక్తి వివాహమాడితే మూడు విషయాలు జరుగవచ్చు:

1. సాధారణ వివాహమైతే బాధ్యతలు, ఆరాటాలు, కర్తవ్యాల మోత భరించడమే గాక అధోచేతనా స్థాయికి దిగ జార్చబడతాడు. అప్పుడు ఉన్నతతర జీవితంపై తనకున్న ఆకాంక్షను కోల్పోయి స్త్రీ ప్రభావంతో విచలితుడై పూర్తిగా మారిపోవచ్చు.

2. వివాహం మూలంగా ఆధ్యాత్మికంగా పూర్తిగా చితికిపోవచ్చు.

3. లేక, తనకు తగిన స్త్రీ లభించినట్లైతే అది అతనికి గొప్ప తోడ్పాటు గావచ్చు.

ప్రస్తుత సమాజంలోని వివాహ వ్యవస్థలో శ్రీఅరవిందులకు నమ్మకం లేదని 'డి' కి వ్రాయి. వారు ఒకరిని వివాహమాడమని గాని, వద్దనిగాని చెప్పరు. ఆ నిర్ణ యం సంబంధిత వ్యక్తి మాత్రమే తీసుకోవాలి.

Evening Talk with SriAurobindo by A.B. Purani, PP. 148-50

లైంగికాసక్తి, నైతికత, యోగం

శ్రీఅరవిందులు: నీతిపరులు నమ్మనట్లుగా సంభోగక్రియ, దాని మట్టుకు అది చెడుకాదు. అది ఒక ప్రకృతి సహజ ప్రేరణ. దాని ప్రయోజనం దాని కుంది. అది చెడ్డదీకాదు, మంచిదీకాదు. కాని యోగ దృష్టిలో లైంగిక శక్తి ప్రపంచ మంతటి లోకి అత్యంత శక్తివంత మైనది. సక్రమంగా వినియోగించబడితే జీవిని పునః సృష్టించుటకు, పునరుద్ధారణకు ఉపకరిస్తుంది. సాధారణంగా అర్థం చేసుకోబడే రీతిలో వినియోగించితే అది రెండువిధాలుగా ఆటంక పరుస్తుంది. మొదటిది. సంభోగ క్రియ ప్రాణికశక్తిని అతిగా నష్టపరుస్తుంది. అది మరణ దిశగా దారితీసే ప్రేరణ, క్రొత్త ప్రాణిని సృష్టంచి నష్టపరిహార మందించినప్పటికీ, ఆ చర్య తరువాత కలిగే నిస్త్రాణ ఆ ప్రేరణ మరణదిశగా కొనిపోతుందనే విషయాన్ని ఋజువు పరుస్తుంది. చాలామంది దానిని ఏవగించుకుంటారు కూడా.

రెండవది: సాధారణ సంభోగ క్రియతో పాటు రెచ్చిపోయే ఉద్రేకం పురుషుని మానసికోన్నతికి గల సంభావ్యతలను నాశంచేస్తుంది. అతడు తన ఉన్నత చేతనా

కేంద్రాలనుండి వేరుచేయబడి వాటితో సంబంధం కోల్పోయి, పతన మౌతాడు. తాము భోగానుభూతిని పొందుతూ మహాశక్తి మనోవైఖరిని అవలంబిస్తామని జను లంటారు. గాని అది కేవలం మాటవరుసకే. నిమ్న స్థాయి చర్యలు చేపడుతూ, ప్రతికూల శక్తులకు లొంగిపోయి, అదే సమయంలో యోగులుగా చలామణి అయే వారుంటారు. ప్రతికూల శక్తులకు లోబడటానికి తరచు వేదాంత వైఖరిని ఒక సాకుగా వాడుతారు. "ఇదంతా మాయ, భ్రమ, నీతి వైశిష్ట్యం లేదు. పాపం లేదు, పుణ్యం లేదు, చెరుపు లేదు" అంటూ తమంతట తాము నిమ్న ప్రాణిక శక్తుల బారిన పడతారు.

శిష్యుడు: కానీ ప్రకృతియొక్క నిమ్నస్థాయి ప్రేరణలు స్వయంగా ప్రతికూల మైనవి కావా?

శ్రీఅరవిందులు: కావు, కాని ప్రతికూలశక్తుల ప్రభావానికి ఉన్మీలనమయ్యే అవకా శాన్ని కలుగజేస్తాయి. ఇక ప్రతికూల శక్తులు నిమ్న స్థాయి ప్రేరణలను తమ స్వప్రయోజనానికి వాడుకుంటాయి.

శిష్యుడు: సంభోగక్రియ యొక్క నీచప్రభావాలపై వైవాహిక మరియు చట్టబద్ధమైన ఆంక్షలు ఏమైనా మార్పును కలిగిస్తాయా?

శ్రీఅరవిందులు: ఏమీ కలిగించవు. ఈ నైతిక ఆంక్షలు సమాజ శ్రేయస్సుకు, పసికందుల సంక్షేమానికి ఉద్దేశించబడినవి. యోగిక జీవితానికి సంబంధించినంత వరకు స్వంత భార్య తోటి సంభోగ క్రియకూడా పరస్త్రీతో జరిపితే ఎంత హాని కరమో అంత హానికరం. ఎవరైతే మానవమాత్ర స్థాయిని మించి ఎదిగారో, ఎవ రైతే ఒక విధమైన ఆధ్యాత్మిక మరియు ప్రాణిక శక్తులను కలిగి వుంటారో, వారికి సంభోగక్రియను ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనార్థం ఉపయోగించగల సంభావ్యత వుంటుంది. ప్రాథమిక దశలో సాధకులు ఈ అలవాటుకు పాల్పడితే పతన మవక తప్పదు.

Evening Talk with SriAurobindo by A. .B. Purani, P. 118 శ్రీఅరవిందులు

*

స్త్రీలతో నిర్మలమైన, నిర్వికార సంబంధం ఎప్పుడు ఏర్పడుతుందంటే వారు స్త్రీలనే విషయాన్ని విస్మరించి, వారిని కేవలం మానవజీవులుగా చూడగలిగి

నప్పుడు మాత్రమే, వారిపట్ల నీకున్న భావనలో, నీ చర్యలలో లైంగిక వివక్షతను విస్మరించగలిగినప్పుడు.

*

నిమ్న ప్రాణికం బలోపేతమై, పవిత్రమై హృదయం విశాలమై వున్న స్థితి ఇతరులను కలవడానికి — ముఖ్యంగా స్త్రీలను అత్యుత్తమమైనది. అట్టి స్థితిని ఎల్లవేళలా నిలుపుకోగలిగితే లైంగిక వాంఛ కనీసం తొంగిచూడదు.

CWSA 31: 350 శ్రీఅరవిందులు

ప్ర: నూతన జీవితంలో స్త్రీ, పురుషులు పోషించే పాత్ర ఏమిటి? వారి సంబంధాలు ఎలాంటివి?

స: ఇద్దరిమధ్య భేద మెందుకు కనబరచాలి? ఇద్దరూ మానవ జీవులే, ఇద్దరూ దైవ కార్య నిర్వహణకు తగిన ఉపకరణాలు గావాలని ప్రయత్నిస్తున్న వారే, ఇద్దరూ లింగ, కుల, వర్గ, జాతీయత విచక్షతను అధిగమించినవారే. అందరూ ఒకే దివ్య జనని బిడ్డలే, ఒక్కడైన శాశ్వతుడైన దైవాన్ని ఆకాంక్షిస్తున్నవారే.

CWM 8: 242 శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

బ్రహ్మచర్య సిద్ధాంతం

ప్రాచీన ఆర్య వ్యవస్థ మూలాధారం

మనిషి జగత్తునుండి విడివడి లేడు. అతడు దానితో యేకమై వున్న ఒక భాగం. సముద్రంలో ఒక భాగమైన దాని అలలాగా, జగత్తుతో అన్ని విధాలుగా కలిసిపోయి వున్న ఒకభాగం అని ప్రాచీన ఆర్యులకు తెలుసు. ఒక అనంత ఊర్జం, ప్రకృతి మాయ లేక శక్తి ప్రపంచమంతా వ్యాపించి తనంతట తాను ప్రతినామంలో, రూపంలో, మట్టిలో, మొక్కలో, క్రిమిలో, జంతువులో, మనిషిలో అది తనను తాను వెలువరించుకొంటోంది. కంటికి కనిపించే వాటి అస్తిత్వంలో ఈ మహా ఊర్జానికి కొంచెం అటూ యిటూగా ఇవి పటిష్టమైన ఆధారాలు. ఆ మహా ఊర్జపు అలలు జనించి, నిలువచేయబడి, నిత్యశక్తి పూరితమౌతూ, ఉపయోగించ బడుతూ తిరిగి నింప బడుతూ వుండే ఒక విద్యుతుత్పాదక యంత్రం

లాంటి వాళ్ళం మనం. మనలో నక్షత్రాన్ని, గ్రహాన్ని కదిలించే యేశక్తీ వున్నదో, అదే శక్తి మనలో ప్రతి ఒక్కరిలో కదలాడుతోంది. మన ఆలోచన, కర్మ అంతా కేవలం దాని క్రీడ, దాని వ్యవహార శైలి సంక్లిష్టతనుండి పుట్టినదే. వాటికి ఆధారాలుగా మనిషి తన సామ ర్థ్యాన్ని పెంచుకొనే ప్రక్రియలున్నాయి. తనకు జగత్ శక్తికి మధ్య సంబంధం పెట్టుకొనేందుకు యేర్పాటైన మార్గంలో వుండే అవరోధాలను తొలగించి దాని గొప్ప గొప్ప నిలువలను, తన అంతరాత్మలో, మస్తిష్కంలో, దేహంలో వెలువరించు కొనేందుకు యితర ప్రక్రియ లున్నాయి. ఆధారాలలో యీ విధమైన నిరంతర పెరుగుదల, ప్రోద్బలమిచ్చే ఊర్జపు కర్మ పరిమాణాన్ని, సంక్లిష్టతను వృద్ధి చేయడం అనేవి పరిణామపు మొత్తం లక్ష్యం. అత్యున్నతమైనది సమృద్ధ పరిమాణం కలదై వుండి, లోనికి దుముకుతూ వచ్చే ఆ ఊర్జాన్ని మానవ ఆధారాలు పూర్తిగా భరించ గలిగే విధంగా ఆ ఆధారాలే స్వయంగా శిక్షణ పొందినపుడు, అప్పుడే ఆ మనిషి సిద్ధుడౌతాడు, పరిపూర్ణుడౌతాడు. సమగ్రపరచబడతాడు. అతని పరిణామం పూర్తైనట్లే. యుగాల తరబడి మానవ జాతి దేని కోసం శ్రమిస్తున్నదో ఆ అత్యున్నత అభివృద్ధిని ఒక వ్యక్తిగా అతడు పూర్తిగా పొందిన వాడౌతాడు.

ఈ సిద్ధాంతం సరైనదైతే బుద్ధి పనిచేసే తీరుకు మూలమైన ఊర్జం మనలో తప్పక వుండాలి. అలా వుండడమే గాకుండా వాస్తవానికి గొప్పగా విస్తరించుకొనే, ఎంతో గొప్పగా ఉపయోగపడగల అమితమైన సామర్థ్యం కలదై కూడా వుండి వుండాలి. ఇదొక దృఢమైన సిద్ధాంతం కూడా అయి వుండాలి. మనం ఈ ఊర్జాన్ని యెంత ఎక్కువ పెంచుకొంటే, సుసంపన్నం చేయగలిగితే అంత గొప్పగా మానసిక కోర్కెల అంతర్నిహిత శక్తి విస్తృతి, కార్యకలాపం వృద్ధి చెందుతుంది. తత్పర్యవసానంగా మన భౌద్ధిక పటుత్వం, మన సాధనా ఫలితంయొక్క ఔన్నత్యం మెరుగు పడతాయి. ఊర్జ శక్తిని ఇనుమడింప జేసి, నిలువ వుంచుకొనడానికి ప్రాచీన ఆర్యులు వుపయోగించిన ప్రక్రియలలోని ప్రధాన సూత్రాలలో బ్రహ్మచర్యానుష్టానం ప్రప్రథమ సూత్రం.

CWSA 1: 370-71

ద్వివిధకష్టం

కష్టం రెండురకాలు, అవి అంతరాత్మికము, దైహికము. మొదటిది జీవితం మీద సంస్కరించబడని పశుతత్వ ప్రభావ ఫలితం, ముఖ్యంగా దేహ సంబంధమైన మొరటు సహజాతాల ప్రేరణల, కోరికల వత్తిడి వల్ల కలిగిన ప్రభావం. రెండవది మన దేహ చట్ర నిర్మాణం, సజీవ ఉపకరణ వ్యవస్థ ఉన్నత దివ్య ప్రభావపు క్రియాశీలతత్వం మీద తన పరిమితులను విధించడం ఫలితంగా కలిగే కష్టం. ఈ రెంటిలో మొదటిది కష్టాన్ని ఎదుర్కొని జయించడం తేలిక. ఎందుకనంటే యిక్కడ సంకల్పం జోక్యం చేసుకొని దేహంపై ఉన్నత స్వభావ శక్తిని విధిస్తుంది. వీటిలో కొన్ని దేహానికి సంబంధించిన ప్రేరణలు, సహజ ప్రవృత్తులు, ప్రత్యేకించి అపకారం కలిగించేవని ఆధ్యాత్మిక ఆశావహుడు తెలుసుకొని, దేహాన్ని సన్యాసిలా తిరస్కరించడంవైపు చాలా వరకు మొగ్గు చూపాడు. కామోద్రేకం, లైంగిక వ్యవహారం, వాటి కారణంగా యేర్పడే ఏదైతే దాని ప్రభావాన్ని రూఢీ పరుస్తుందో దాన్నంతా ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్నుండి నిషేదించాలి. తొలగించి వేయాలి. ఇది కష్టమైనప్పటికీ, యెంత మాత్రం అసాధ్యం కాదు గాని ఆధ్యాత్మిక ఆశావహులు పాటించ వలసిన ప్రధాన షరతు. సన్యాసాన్ని అనుష్టించుటలో తప్పించుకొనలేని షరతు ఇది. దీని నెరవేర్చడం, మొదట్లో తేలిక గానప్పటికీ, కొంతకాలం జరిగాక తప్పక సాధ్యమౌతుంది. కామ వాంఛను, ప్రేరణను అధిగమించడం అనేది, తనపై తాను అధికారతను సంపాదించి ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని జీవించే స్థాయిని పొందే వాళ్ళందరికీ ఇది విధించబడింది. ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షాపరు లందరికీ దానిని అదుపులో నుంచడం ఆవశ్యకం. సంపూర్ణ విరాగి దానిని పూర్తిగా విడనాడాలి. ఇంతమాత్రం అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి. ఈ అతి ముఖ్య ఆవశ్యకతను, దాని సూత్రాన్ని, తక్కువచేసి చూడకూడదు.

కామప్రేరణకు మూలకారణం

కామవాంఛ యొక్క మొరటైన భౌతిక సంతృప్తినలా వుంచి, కామ సూత్రపు సమస్త అభిజ్ఞానాన్ని భూమిపై దివ్యజీవనం నుండి మినహాయించ లేవు. అది జీవితంలో వుండి పెద్దపాత్రనే పోషిస్తున్నది. అలాగే దానితో వ్యవహరించాలి.

అంతేగాని తేలికగా చూస్తూ అలక్ష్యం చేయగూడదు. కేవలం దాన్ని అణచివేసి లేక కట్టి పడవేసి, లేక దాని మీద దృష్టి పెట్టకుండా వుండ గూడదు. ప్రాథమికంగా అది ఒక విశ్వజనీన సూత్రం, దివ్యసూత్రం గూడా. అది ఈశ్వరుని మరియు మహాశక్తియొక్క ఆధ్యాత్మిక రూపాన్ని తీసుకొంటుంది. అది లేకుండా ప్రపంచ సృష్టి లేదు, లేక పురుష ప్రకృతికి సంబంధించిన ప్రపంచ సూత్రపు అభివ్యక్తి లేదు. ఆ రెండూ సృష్టికి ఆవశ్యకం. అంతరాత్మిక కార్యనిర్వహణకై, వాటి సాహచర్యంలోనూ, పరస్పర ఆధార ప్రధానంలోను, దైవలీలకు సంబంధించిన మొత్తం ప్రక్రియకు ప్రాథమిక తత్వాలైన అంతరాత్మ, ప్రకృతిగా వాటి అబివ్యక్తి కూడా ఆవశ్యకం. దివ్యజీవనంలో ఒక అవతారంగానో లేక ఏదో ఒక రూపంలో ఆ రెండు శక్తుల ఉనికితోనో లేక అవి రూపం ధరించడం ద్వారానో లేక వాటి ప్రతినిధుల ద్వారానో ప్రవేశపెట్టే ప్రభావం నూతన సృష్టి సాధ్యమయ్యేటట్లు చేయడానికి అనివార్యం అవుతుంది. మానవ కర్మాచరణ యొక్క మానసిక, ప్రాణిక స్థాయిలలో కామ వాంఛ పూర్తిగా దైవికమైనదానికి భిన్నం గాదు. దానికి దాని ఉదాత్తమైన పార్శ్వాలు, ఆదర్శ తత్వాలు వున్నాయి. ఏ విధంగా, యెంతవరకు వీటిని నూతన విశాల జీవితంలోనికి అనుమతించవచ్చో చూడవలసివుంది. కామవాంఛ ప్రేరణకు సంబంధించిన సమస్త పాశవిక విశ్రుంఖలత్వం విడనాడాలి. ఉన్నత జీవితానికీ సిద్ధంగా లేనివారిలో, లేక పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక జీవితాని కింకా సిద్ధం కాని వారిలో అది కొనసాగవచ్చు. దాన్ని ఆకాంక్షించినా యింకా పూర్తిగా దాన్ని స్వీకరించని వారిలో కామవాంఛ సంస్కరించబడాలి. దానిని, ఆధ్యాత్మిక లేక అంతరాత్మిక ప్రేరణకు, ఉన్నత మానసిక, ఉన్నత ప్రాణిక నియంత్రణకు లోబడునట్లు చేసి, దాని సమస్త తేలికపాటు, తుచ్ఛమైన నీచరూపాలను త్యజింపజేసి ఆదర్శపు పరిశుద్ధ స్పర్శానుభూతికి గురి చేయాలి. ఉన్నతోన్నత స్థాయిల లోని, ప్రేమ పరిశుద్ధ సత్య రూపాలన్నీ, తమ ఉన్నతోన్నత స్వభావాన్ని నిజం చేసుకొనేంత వరకు, విశ్వజనీన ప్రేమలోనికి విస్తరించుకొనేంతవరకు, దైవప్రేమలో లీనమయ్యేంతవరకు ప్రేమ నిలిచే వుంటుంది. స్త్రీ, పురుష ప్రేమకూడా ఆ ఔన్నత్యాన్ని, పరిపూర్ణతను అనుభవిస్తుంది. ఎందుకనంటే ఆ ఆదర్శాన్ని, ఆధ్యాత్మికతా స్పర్శను సందేహించ గలిగినదంతా, ఆది దివ్యసత్యతను చేరేంత వరకు ఆ ఆరోహణామార్గాన్ని అనుసరించ వలసిందే. దివ్యజీవనంలో దేహాన్ని,

దైహిక కార్యకలాపాలను తప్పక అంగీకరించాలి, ఆ ధర్మం క్రింద సాగనీయాలి. కాని యితర పరిణామాత్మక మార్పిడులలో లాగా దివ్యజీవన ధర్మాన్ని అంగీకరించ లేనిదేది వున్నదో అది అంగీకరించబడ కూడదు. ఉన్నత దిశగా ఎదిగే స్వభావము నుండి అది తప్పక రాలి పోవలసిందే.

CWSA 13: 543-44

లైంగిక సంతృప్తి, పూర్ణయోగం

తాంత్రికాభ్యాసాల వైపు మళ్లించే యే సూచన వచ్చినా అది తప్పక ప్రాణికానికి సంబంధించిన ఒక కుయుక్తి. తాంత్రిక అనుష్టానాలు లేకుండానే లైంగిక ప్రేరణలను వదిలించుకోవచ్చు. అవెందుకు కొనసాగుతాయంటే, వాటికొక స్థానాన్ని కేటాయించి వుంచాలని నీలో యేదో యింకా కోరుతోంది. మన యోగంలో కామానికున్న స్థానం యేమిటి? అన్న ప్రశ్నకు "స్థానం లేదు" అనేదే ఉత్తమమైన సమాధానం. లైంగిక సంపర్కం వల్ల కలిగే సంతృప్తిని కాదని దైవ ప్రేమ, ఆనందాలతో సంతృప్తి పడగలిగి వుండాలి.

*

(బహిరంగ లేక ప్రగాఢ భావనాత్మక ప్రేమలా ముసుగేసుకున్న) లైంగిక సంపర్కం, ఈ యోగం కలిసి సాగలేవు అనే స్పష్టమైన, పొరపడని దిశానిర్దేశం లేకపోవడమే అసలు పొరపాటంతా. లైంగిక సంపర్కం సాధనకు సహాయ పడుతుందనే అభిప్రాయం యేదో ఒక రూపంలో చాలా మందిని పట్టుకొని వుంది. దాని ననుసరించిన వారందరికీ అదొక బ్రహ్మాండమైన అవరోధం అనేది సదా ఋజు వౌతూనే వుంది. అది జీవిని, దాని ప్రాణికానికి కట్టి పడవేసి ఆధ్యాత్మిక విమోచనాన్ని అడ్డుకొంటుంది. ఆధ్యాత్మిక విముక్తి రూపాంతరీకరణకు ఆవశ్యక ఆధారం. ఉన్నత అనుభవాలు గూడా లైంగికేచ్ఛ ఛాయారంగు మారిపోవ మొదలై వాటి వాటి వాస్తవ మూలలు భంగపడతాయి. ఈ భావ యదార్థతను గురించి శ్రీమాత నీకిదివరకే చెప్పారు. లైంగికపరమైన ఆకలిని పూర్తిగా సంతృప్తిపరిస్తే అది అంతమవుతుంది, శాశ్వతంగా అదృశ్యమౌతుంది అనే భావన తన కోరికకు అనుమతిని సంపాదించుకొనడానికి ప్రాణికం మనస్సు ముందు పెట్టిన ఒక మోస పూరిత నటన — ఆ భావన మనుగడకు మరో కారణంగాని వాస్తవికత గాని,

సమర్థన గాని లేదు. అప్పుడప్పుడు సంతృప్తి పరచటం ద్వారా, లైంగిక వాంఛ యెగిరెగిరి పడుతుంటే పూర్తిగా సంతృప్తి పరిస్తే అది నిన్ను దాని ఊబిలోనికి ముంచివేస్తుంది. ఈ ఆకలి మిగిలిన ఆకళ్ళలాగా తాత్కాలిక సంతృప్తి వల్ల లేకుండా పోదు. తాత్కాలికంగా దూరమై, తిరిగి తనను తాను తాజాగా చేసుకొని మళ్ళీ సంతృప్తిని కోరుతుంది. తాత్కాలిక ఉపశమనాలు గాని, అధికంగా అందులో పాల్గొనడం గాని, యేదీ కూడా దానికి ఉచితమైన చికిత్స కాదు. అది ఒక సమూలమైన అంతరాత్మిక తిరస్కృతి ద్వారా మాత్రమే వదిలి పోతుంది, లేక దానిని వాంఛించని, యదార్థ మహదానందాన్ని కలిగినటువంటి చేతన అధికాధికంగా దిగిరావడంతో జరిగే ఒక సంపూర్ణ ఆద్యాత్మిక ఉన్ముఖత జరిగినప్పుడే అది వదిలి పోతుంది.

దైవికమైన మహదానందం మరియు అధమస్థాయి సంతోషం మధ్య దేనిని యెంచుకోవాలి?

అది భయానికి సంబంధించిన సమస్య కాదు. దైవపరమగు శాంతి, మహదానందం మరియు అధమ స్థాయికి చెందిన సంతోషం, కామ సంతృప్తి సంతోషం మధ్య దైవం మరియు స్త్రీ ఆకర్షణ మధ్య దేనిని యెంచుకోవాలనే దానికి సంబంధించిన సమస్య. దేహానికి ఆదరువుగా ఆహారం తీసుకోవాలి, అది ఒక ఆవశ్యకత. కాని కామ సంతృప్తి ఒక ఆవశ్యకత కాదు. ఆహారంలోని రసాన్ని ఆధ్యాత్మిక స్థితితో సమరసం గావించడం కూడా ఆహారం మీద అధిక ఆపేక్ష, రుచిపై మక్కువ పూర్తిగా అదృశ్యమైనపుడు మాత్రమే సాధించగలం. భౌతిక లేక ఉత్తమాభిరుచికి సంబంధించిన ఆనందంకూడా, దానిమీద అనురాగం వుంటే, అది ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికి ఒక ఆటంకం అవుతుంది. ఒక అనాగరిక, పరివర్తన చెందని దైహిక సంబంధమైన ఆకలి కన్న కూడా అది ఆధ్యాత్మికానికి బాగా దగ్గరగా వున్నప్పటికీ ఒక ఆటంకం కాగలదు. వాస్తవానికి ఆధ్యాత్మిక చేతనలో భాగంగా తయారు కావడానికి, బౌద్ధిక ఉత్తమాభిరుచికి సంబంధించిన ఆనందం కూడా పరివర్తన చెంది, ఉన్నతమైన దేదోగా అవ్వాలి. కాని రసభరితమైన విషయాలన్నింటినీ నిలుపుకో కూడదు. ఇతరులను గాయ పరచడంలోను, చంపటంలోను ఒక రసభావన ఉంది. అదే హింసించడంలో పొందే ఆనందం. తనను తాను చిత్రహింస

పెట్టుకోవడం లోనూ రసభావన వుంది. అది కామోద్రేక వేధింపులో వుండే ఆనందం — ఆధునిక మనో వైజ్ఞానిక శాస్త్రమంతా యీ రెండింటితో నిండి వుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో భాగంగా వాటిని నిలుపుకోవడానికి వాటిలో రసభావం వున్నది అనేది సరైన కారణం కాలేదు.

పరస్పర ప్రాణిక మార్పిడి

ఈ యోగం మొత్తం సూత్ర మేమిటంటే, యింకెవ్వరికీ గాక, మరిదేనికీ గాక తనను తాను ఒక్క దైవానికి మాత్రమే పూర్తిగా సమర్పించి వేసుకోవడం, దైవమాత శక్తితో మమేకమై మనలోనికి అతిమానస దైవిక సమస్త విశ్వాతీత వెలుగు, క్రియాశక్తి, వైశాల్యత, శాంతి, పరిశుద్ధత, సత్య చేతన, మహదానందాలను క్రిందికి తీసుకొని రావడం. అందుచేత యీ యోగంలో ప్రాణిక బాంధవ్యాలకు లేక ఇతరులతో ఆదానప్రధానాలకు తావులేదు. అటువంటి బాంధవ్యమేదైనా లేక ఆదానప్రధాన మేదైనా వెంటనే అంతరాత్మను నిమ్న చేతనకు బంధించి వేస్తుంది, దైవంతో పూర్తి యదార్థ యేకతను అడ్డుకొంటుంది. అతిమానస సత్య చేతనలోనికి ఆరోహించడాన్ని, అతిమానస ఈశ్వరీశక్తి అవరోహించడాన్ని అడ్డుకొంటుంది. ఈ ఆదానప్రధానం గనుక లైంగిక బాంధవ్యరూపం లేక లైంగిక భోగ రూపం తీసుకొంటే బాహ్య చర్య జరగకుండా స్వేచ్ఛగా వున్నప్పటికీ అది మరింత నికృష్ట స్థితి అవుతుంది. అందుచేత యీ విషయాలు సాధనలో పూర్తిగా నిషేదించ బడ్డాయి. ఈ విధమైన భౌతికచర్య అంగీకరించబడదు అని వేరే చెప్పనవసరమే లేదు. అంతేగాక తత్సంబంధిత ఏ విధమైన రహస్య కార్యక్రమం కూడా నిషిద్ధమే. అతిమానస దైవంతో యేకమైన తర్వాత మాత్రమే యితరులతో దైవికమైన మన యదార్థ ఆధ్యాత్మిక బాంధవ్యాలను కనుగొన గలం. ఆ అత్యున్నత యేకత్వంలో యీ విధమైన అనాగరిక నిమ్న ప్రాణిక చలనానికి తావే వుండదు.

లైంగిక సంతృప్తి యొక్క సూక్ష్మ రూపాలు

లైంగిక ప్రేరణలను అధీనంలో వుంచుకొనడానికి — లైంగిక వ్యవహారంలో ఊర్జాన్ని వృధా అయ్యేటట్లు బయటి వైపుకు నెట్టి వేయకుండా దానిని పైకి లేవనెత్త

గలిగే లైంగిక కేంద్రంపై ఆధిపత్యం సంపాదించడం — బీజంలోని క్రియాశక్తిని, యితరమైన వాటన్నింటికీ ఆధారమయ్యే ఆదిభౌతిక ఊర్జంగా రేతస్సును ఓజస్సుగా, నిజానికి మలచవచ్చు. కాని లైంగిక వాంఛను దానికి సంబంధించిన సూక్ష్మ సంతృప్తిని కలిపి దానిని సాధనలో భాగంగా అంగీకరించడం అనే విపత్కర స్థితిని మించిన ప్రమాదం వుండదు. అది ఆధ్యాత్మిక పతనానికి సరాసరి దారి తీయడానికి, అతిమానస అవతరణను నిలిపివేసి దానికి బదులు అలజడిని, పెను ముప్పును కలిగించడానికి, హానికర ప్రాణిక శక్తులను, క్రియాశక్తులను వాతావరణంలో వ్యాపింప జేయడానికి అది అత్యంత ప్రభావవంతమైన మార్గం అవుతుంది. అటువంటి దిశామార్పిడి మళ్ళీ జరుగకుండా వుండేందుకు దానిని చేతన నుండి బహిష్కరించాలి. పరమసత్యాన్ని క్రిందికి తీసుకొచ్చి పని పూర్తి చేయాలంటే ఈ అపసవ్య నడకను పూర్తిగా, సంపూర్ణంగా నెట్టివేయాలి.

భౌతిక లైంగిక చర్య నిషేదించబడినప్పటికీ అంతర్గతంగా దాని పునరుత్పత్తి లైంగిక కేంద్ర రూపాంతరీకరణలో భాగంగా ఊహించడం తప్పు. అవిద్యలో భౌతిక సృష్టికి సంబంధించిన వ్యవస్థలో ఒక ప్రత్యేక ప్రయోజనార్థం, ప్రకృతిలో పశుప్రాయమైన లైంగిక ఊర్జం ఒక సాధనం. కాని దాని వెంట వచ్చే ప్రాణిక ఆవేశం, అవే ప్రాణిక క్రియాశక్తులు జీవులు దూకుడుగా లోనికి ప్రవేశించడానికి వాతావరణంలో చాల సానుకూల అవకాశం కలిగిస్తుంది. ఆ ప్రాణిక క్రియాశక్తుల, జీవుల మొత్తం వ్యాపారం అతిమానస దివ్య వెలుగు అవతరణను అడ్డుకోవడమే. దానితోబాటు కలిగే సంతోషం ఒక అధమస్థాయికి చెందినదే గాని దివ్య మహదానందపు యదార్థ రూపం కాదు. భౌతికంలోని యదార్థ దివ్య మహదానందానికి ఒక విభిన్న మైన లక్షణం, చలనం, ద్రవ్యం వున్నాయి. సారతః అది స్వయం సిద్ధం. దాని అభివ్యక్తి దైవంతో ఆంతరంగిక సంయోగం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. నీవు దైవప్రేమను గురించి మాట్లాడటం కాని దైవప్రేమ భౌతికాన్ని స్పృశించినపుడు గాని అది నీచ ప్రాణిక ఆసక్తులను మేలుకొలుపదు. వాటిని సంతృప్తి పరచినందువల్ల దివ్యప్రేమను జుగుప్స పరచడ మౌతుంది. తత్కారణంగా అది రూపాంతరీకరించగల పదార్థ సృష్టి మొరటుదనం లోనికి యే శిఖరాలనుండి క్రిందకు తీసుకురావడం కోసం యిప్పటికే యెంత కష్టపడవలసివచ్చిందో ఆ శిఖరాలకు అది ఉపసంహరించుకొనేటట్లు చేస్తుంది. ఏ ఒకే ఒక ద్వారం నుండి

దైవప్రేమ ప్రవేశించడాని కంగీకరిస్తుందో , ఆ చైత్యపురుష ద్వారం ద్వారా దైవ ప్రేమను కాంక్షిస్తూ అధమ ప్రాణిక పొరపాటును నిరాకరించాలి.

లైంగిక ప్రేరణ వల్ల సాధనలో కలిగే ప్రమాదం

లైంగిక వాంఛ మార్గాన్ని అడ్డుకొంటున్నంత కాలం సంపూర్ణ ఆరోహణ అసాధ్యం. ప్రాణికంలో లైంగికవాంఛ శక్తివంతంగా వున్నంతకాలం అవతరణ ప్రమాదకరం. ఎందుకనంటే ఏ క్షణంలోనైనా కోతకు గురికాని లేదా అంతర్నిహితంగా వున్న లైంగిక వాంఛ యదార్థ అవతరణను ఇతర కార్యాల కోసం సముపార్జించు కొన్నప్పుడు ఊర్ధ్వపు ప్రయోజనాలను వెనక్కు నెట్టి వేసి లేక చేతన సర్వ శక్తులను తప్పుడు గందరగోళ, భ్రాంతిమయ అనుభవం వైపు మళ్ళిస్తుంది. అందుచేత, మార్గంలోనుండి యీ అవరోధాన్ని తొలగించి వేయాలి, లేకపోతే రక్షణ వుండదు. సాధనలో శిఖర స్థాయికి చేరడంవైపు స్వేచ్ఛాయుత కదలిక వుండదు.

CWSA 31: 494-505

ఆత్మ నింద

హస్త ప్రయోగం ఒక శారీరక ఆవశ్యకత అనేది అత్యంత అసాధారణ భావన. అది నాడీ క్రియాశక్తిని, నాడీశక్తి సమతూకాన్ని బలహీన పరుస్తుందనేది సహజం. యెందుకనంటే, అది కృత్రిమం. ఊర్జాన్ని తిరిగి నింపలేని విధంగా వృధా చేయడం. అది లైంగిక కేంద్రాన్ని అవ్యవస్థితం గావిస్తుంది. దానికి అతిగా సంతృప్తి చెందే వాళ్లు వాళ్ళ నాడిశక్తి సమతూకాన్ని పూర్తిగా తల క్రిందులు చేసి నరాల బలహీనతను లేక యింకా నికృష్ట స్థితిని కొని తెచ్చుకుంటారు. లైంగిక కేంద్రాన్ని, లైంగిక చర్యను అవ్యవస్థీకరించడంవల్ల లైంగిక చర్య పర్యవసానాలను నివా రించుకోవడం జరుగదు. కాని స్వయంగా లైంగిక వాంఛను ఊర్ధ్వపు ఉన్నత రూపాలలోనికి మళ్ళించడం ద్వారా దానిని నియంత్రించవచ్చు. ఆ అలవాటును నిరాకరించడం బహు బాగా సాధ్యమే. దానిని సంవత్సరాలపాటు కలిగివున్నప్పటికి, దానిని ఆపి వేయగలిగిన వారు కోకొల్లలు.

*

నీవు చెప్పిన అలవాటు చాలా ప్రమాదకర మైనది, అపకారం కలిగించేది కూడా. సాధన కోసం భద్రపరచుకో వలసిన ఊర్జాన్ని వృధాచేస్తుంది. అది మనస్సును బలహీన పరుస్తుంది, చేతనను స్థానభ్రంశం చేస్తుంది, నాడీ శక్తిని పూర్తిగా ఖర్చు చేస్తుంది, ప్రాణశక్తిని క్షీణింపజేస్తుంది. దేహంలో తమస్సును, నపుంసకత్వాన్ని సృజిస్తుంది. దానితోపాటు కలిగే ఉద్రేకాలు వగైరాలు దేనినీ నిర్మించలేవు. వాటి ధోరణి ప్రతిదానినీ అస్తవ్యస్తం చేయడమే. తరచుగా యీ అలవాటు ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసి, క్షీణింపజేసే జబ్బుల్ని కొనితెస్తుంది. అదుపు లేని విధంగా దాని కల వాటుపడితే అది ఆపని చేస్తుంది.

ఎవరు దాని కలవాటుపడినా వాళ్ళు చేయవలసిన దొకటే. ఆ అలవాటును పూర్తిగా రాజీలేని విధంగా, శాశ్వతంగా భగ్నం చేయాలి, లైంగిక కేంద్రాన్ని యెన్నడూ స్పృశించనే కూడదు.

CWSA 31: 531-32

శ్రీఅరవిందులు

ఆధిపత్యం, అణచివేత మధ్యగల భేదం

నీవు చెప్పిన విరుద్ధ అభిప్రాయం, లైంగికేచ్ఛ అనేది మానవ ప్రాణిక భౌతిక మొత్తం లో ఒక సహజ భాగమని, ఆహారం, నిద్రలా ఒక ఆవశ్యకత అనీ దాన్ని పూర్తిగా నిషేదిస్తే, అది అసమతుల్యతకు, తీవ్రమైన అనారోగ్యాలకు దారి తీస్తుందనే భావనవల్ల యేర్పడినదై వుండవచ్చు. బాహ్యాచర్యలో బయట పడ కుండా అణచివేసినా యితర పద్ధతుల్లో సంతృప్తి చెందితే, నాడీ వ్యవస్థలో, మెదడులో తీవ్రమైన అస్వస్థతలకు దారి తీయవచ్చు. లైంగిక కార్యానికి దూరంగా వుండడాన్ని వైద్య సిద్ధాంతం నిరుత్సాహ పరచడాని కిదే మూలకారణం. మామూలు లైంగిక కార్యానికి బదులు ఒక వక్రగతిన రహస్యంగా తృప్తి పొందడం జరుగుతుంటే, లేక ఒక గుహ్యమైన విధానానికి సంబంధించిన ప్రాణిక ఆదాన ప్రధానం ద్వారా అది జరిగినప్పుడు మాత్రమే ఇటువంటివి సంభవిస్తాయనేది నేను గమనించాను. ఆధిపత్యం నిషేదంవైపు ఒక యదార్థ ఆధ్యాత్మిక కృషి వున్నప్పుడు అపకారం యెప్పుడు కూడా జరుగుతుందని నే ననుకోను.

ఆధిపత్యం సాధించే పద్ధతి విషయంలో, అది భౌతికంగా అందులో పాల్గొనక

పోయినందు వల్ల మాత్రమే సాధ్యం కాదు. అది నిస్సంగత్వం, తిరస్కృతిని జతగా అభ్యసించడం ద్వారా సాగుతుంది. లైంగిక ప్రేరణ నుండి చేతన వెనుదగ్గి నిలుస్తుంది. అది తన స్వంతం కాదనుకొంటుంది. తన మీదకు విదేశీయ మైనదేదో ప్రకృతి-శక్తిచే విసరబడినందున దానికి తాను అంగీకరించనట్లు కాదని లేక దానితో తాదాత్మ్యం చెందడంలేదని అనుకొంటుంది. ప్రతిసారి తిరస్కారానికి సంబంధిం చిన ఒకానొక చలనం దాన్ని అధికాధికంగా బయటి వైపుకు నెట్టి వేస్తుంది. మన స్సు ప్రభావితం గాకుండా వుండిపోతుంది. దానికి ప్రధాన ఆధారమైన ప్రాణిక అస్తిత్వం కొంత కాలం తరువాత అదే విధంగా ఉపసంహరించు కుంటుంది. చివరగా భౌతిక చేతన యికనెంత మాత్రం కలలో కూడా దానిని రెచ్చగొట్టకుండా చేస్తుంది. ఈ నిమ్నాగ్నిని బాహ్య ప్రకృతి శక్తి నుండి తిరిగి రగిలింప జేసే సుదూర చలనం కూడా లేకుండా వుండేంత వరకు యీ ప్రక్రియ కొనసాగుతూనే వుంటుంది. లైంగికాసక్తి వదిలిపెట్టకుండా గట్టిగా పట్టుకొనివుంటే అనుసరించవలసిన పద్ధతి యిది. కాని ఒక్కసారిగా తమ స్వభావం నుండి రాలిపోనిస్తూ దృఢ నిశ్చ యంతో సమూలంగా తొలగించి వేసుకొన్న వారు కొందరున్నారు. ఏదేమైనప్ప టికీ, అలాంటి వారు చాలా అరుదు.

లైంగిక ప్రేరణను పూర్తిగా తొలగించి వేయడమనేది సాధనలో అత్యంత కష్టమైన వాటిలో ఒకటని చెప్పి తీరాలి. సమయం పట్టినా అందుకతడు సిద్ధమై వుండాలి. కానీ దానిని పూర్తిగా తొలగించుటలో సఫలత లభించినా వాస్తవమైన విమోచనను అప్పుడప్పుడు అధోచేతన నుండి స్వాప్నిక చలనాలు అడ్డుపడుట సర్వసాధారణం.

కామకలాపాలకు వ్యతిరేకత - రూపాంతరీకరణం

మానవజాతికి ఒక విధంగా పూర్తిగా సహజమై, అన్యప్రమేయంలేని లైంగిక ప్రేరణ వుంది... సమస్యను చక్కగా బహిరంగ పరచే అతి ఘనిష్ట విషయాలలో ఇదొకటి. ఇది న్యాయసమ్మతమైనది అని కూడా నేను చెప్పగలను. ఈ ప్రేరణ సహజంగా, అప్రయత్నంగా, పశుత్వంతో పాటు అదృశ్యమౌతుంది. తినవలసిన అవసరం, బహుశా యిప్పుడు మనం నిద్రపోతున్నట్లు నిద్రించవలసిన అవసరం, యితరమైనవి చాలా అదృశ్యమౌతాయి.... ఆనందం అనేది పెద్ద మాట. సంతో

షం, ఆహ్లాదం అనే వాటికి మూలంగా శ్రేష్ట మానవజాతిలో కొనసాగిన అత్యంత సచేతనమైన ప్రేరణ తప్పకుండా లైంగిక వాంఛకు సంబంధించినదే. శ్రేష్ట మానవజాతిలో ఆ విధంగా సృష్టించవలసిన అవసరం యికనెంత మాత్రం లేనపుడు ప్రకృతి వ్యాపారాలలో అది మనుగడ సాగించడానికి కారణం అసలుండదు. కాబట్టి జీవనానందంతో సంబంధంలోనికి ప్రవేశించే సామర్థ్యం ఒక మెట్టు పైకి ఉద్ధరించ బడుతుంది. లేక భిన్నరీతిలో మొలకెత్తుతుంది. లైంగిక ప్రేరణల వ్యతిరేకత దశను దాటిపోయిన వారిలో జంతు స్వభావం యే మాత్రం వుండదు గనుక వారి విషయంలో ప్రాచీన ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షలు అభిప్రాయ పడ్డట్లుగా లైంగిక సంబంధ వ్యతిరేకత సహజంగానే ఏ ప్రయత్నం లేకుండా ఏ పెనుగులాట లేకుండా రాలిపోవాలి. సంఘర్షణకు కేంద్రంగా దానిని తయారుచేయడం హాస్యాస్పదం. చేతన, మానవ చేతన గాకుండా ఉన్నతమైనపుడే చాలా సహజంగా అది రాలిపోతుంది. ఇక్కడ కూడా ఒక మార్పు జరగాలి. అది ఎంతో కొంత కష్టమైనది కావచ్చు. ఎందుచేతనంటే మార్పు చెందుతున్న అస్తిత్వాలెప్పుడూ ఒక అస్థిర సమతుల్యతలో వుంటాయి, కాని స్వయంగా అతనిలో ఒక విధమైన జ్వాల వుంటుంది. అది బాధాకరమైనది గాకుండా చేసే ఒక అవసరం కూడా వుంది. అది బాధాకరమైంది కాదు, చిరునవ్వుతో చేయగలిగిన దేదో అది. ఈ మార్పుకు సిద్ధంగా లేని వారి మీద దానిని రుద్దాలనుకోవడం పొసగని విషయం.

అది లౌకిక జ్ఞానం, వాళ్ళు మనుషులు, కాని అలా కానట్లు వాళ్ళు నటించ గూడదు. నీకు ఆ ప్రేరణ అప్పటికప్పుడు అసాధ్యమైన విషయంగా తయారైనపుడు మాత్రమే, అదేదో బాధ కలిగించేది అని నీ కన్పించినప్పుడు నీ లోతైన అవసరానికది విరుద్ధమైనదని అనిపించినపుడు, అది నీకు తెలికొతుంది. సరే, అపుడు బాహ్యంగా యీ బంధాలను కత్తిరించి వెయ్యి, దాని పని అయిపోతుంది.

CWM 11: 27-28

శ్రీమాత

ఊర్ధ్వ రూపాంతర పరివర్తన

వ్యక్తిలోపలవున్న క్రియాశక్తిని వృద్ధిచేసి, దానిని కలిగివున్న వానికి లేక మానవాళికి ప్రయోజనం కలిగించే వాటికై ఉపయోగపడే విధంగా మరల్చడానికి

ప్రప్రథమంగా అవసరమైనది బ్రహ్మచర్యం. సమస్త మానవ ఊర్జానికి ఒక భౌతిక ఆధారం వుంది......

భౌతికాన్ని ఆధ్యాత్మికానికి ఉద్ధరించడానికి బ్రహ్మచర్యం తప్పదు. ఎందుక నంటే ఆ రెండింటి కలయిక వల్ల ఒకదానినుండి ఆరంభమై రెండోదానిని ఉత్పత్తి చేసే ఊర్జం తనను తాను వృద్ధి చేసుకొని సఫలం చేసుకొంటుంది.

ఇది తాత్త్విక సిద్ధాంతం. దాని అన్వయం ఊర్జాన్ని స్వీకరించే మానవ పాత్రకు సంబంధించిన భౌతిక మరియు మనో వైజ్ఞానిక అనుసరణ యొక్క సరైన అవగాహన మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ప్రాథమిక భౌతిక వస్తువు రేతస్సు, అందులో మనిషిలోని ఊష్ణం, వెలుగు, విద్యుత్తు అయిన తేజస్సు యిమిడి, దాగి వున్నాయి. సమస్త ఊర్జం, రేతస్సులో అంతర్నిహితంగా వుంది. ఈ ఊర్జాన్ని భౌతికంగా ఖర్చు చేయనూ వచ్చు లేక నిలువ ఉంచుకోనూ వచ్చు. సమస్త గాధావేశం, తృష్ణ, కోరిక ఊర్జాన్ని మొరటు రూపంలోనో, లేక ఒక పరి శుద్ధ సూక్ష్మ రూపంలోనో దేహంనుండి దానిని బయటకు గ్రుమ్మరిస్తాయి లేక వ్యర్థం చేస్తాయి. చర్యలో అనైతికత మొరటు రూపంలోనూ, భావ అనైతికత సూక్ష్మ రూపంలోనూ దానిని బయటకు నెట్టి వేస్తాయి. రెండు సందర్భాలలోనూ వృధా అనేది ఉంది. మనస్సు, వాక్కు, మరియు దేహ సంబంధమైన అపవిత్రత వుంది. అందుకు విరుద్ధంగా సమస్త ఆత్మ-నియంత్రణ ఊర్జాన్ని రేతస్సులో భద్రపరుస్తుంది. భద్రత ఎప్పుడూ తనతోపాటు వృద్ధిని కూడా తీసుకొస్తుంది. కాని భౌతిక దేహావసరాలు పరిమితమైనవి — ఊర్జం అవసరానికి మించి ఉన్న ప్పుడు అది భౌతికం కాని మరేదైనా ప్రయోజనానికి తానుగా మరలుతుంది. ప్రాచీన సిద్ధాంతం ప్రకారం రేతస్సు, వెలుగు, ఉష్ణం, విద్యుత్తు నిండిన ఒక్క మాటలో జలము, అధిక రేతస్సు మొత్తం వ్యవస్థను ఉత్తేజింప జేసే అగ్నిగా లేక తపస్సుగా మారుతుంది. ఈ కారణం చేతనే ఆత్మ నియంత్రణ నైష్టికతకు సంయమనం సంబంధించిన విధానాలన్నీ తపస్సు లేక తపస్య అన్నారు. ఎందుచేతనంటే అవి వేడిని లేక ఉత్తేజాన్ని పుట్టిస్తాయి. ఇవి శక్తివంతమైన కర్మకు, విజయానికి మూలం. రెండవ దశలో అసలు తేజస్సుగా — వెలుగును సమస్త జ్ఞానానికి మూలం ఊర్జంగా మారుతుంది. మూడవదశలో అది విద్యుత్తుగా మారు తుంది. ఇది భౌద్ధికమైన లేక భౌతికమైన సమస్త శక్తివంతమైన కర్మకు ఆధారం.

మళ్ళీ విద్యుత్తులో ఈథర్ నుండి వెలువడే ఓజస్సు లేక ప్రాణశక్తి ఆపరిశుద్ధ మౌతూ తపస్సుకు తేజస్సుకు, విద్యుత్ మరియు శక్తి, ఆది ఊర్జం యిమిడి వుంది. జలం నుండి పరిశుద్ధమౌతూ తపస్సుకు, తేజస్సుకు విద్యుత్‌కు మరియు విద్యుత్ నుండి ఓజస్సుకు మారి దైహిక వ్యవస్థలో భౌతికశక్తి, ఊర్జం బౌద్ధికంగా నింపి వేస్తుంది. దాని చివరి రూపమైన ఓజస్సు మస్తిష్కంలోని కెగసి దానికీ, మూలాధారంలో వున్న ఊర్జానికీ సంపర్కం కలిగిస్తుంది. ఈ మూలాధారం ఊర్జం అత్యంత పరిశుద్ధమైన పదార్థ రూపం, ఇది ఆధ్యాత్మికతలకు అత్యంత దగ్గరగా వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక శక్తిని, వీర్యాన్ని సృజించేది ఓజస్సు. దానివల్ల మనిషి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని, ఆధ్యాత్మిక ప్రేమను, విశ్వాసాన్ని, ఆధ్యాత్మిక బలాన్ని పొందుతాడు. మనం బ్రహ్మచర్యానుష్టానం వల్ల తపస్సును, తేజస్సును, విద్యుత్తును, ఓజస్సు నిలువను యెంత ఎక్కువగా పెంచుకోగలిగితే అంత ఎక్కువగా మనం మన దేహ, హృదయ, మనస్సు, ఆద్యాత్మిక కర్మలకు సంపూర్ణ ఊర్జంతో నింపివేసుకుంటాం.

CWSA 1: 372-73

లైంగిక ఊర్జాలను పురోగతి ఊర్జంలోనికి మార్చడం

> *ప్ర: పాఠ్యపుస్తకంలోని ఈ అంశం నాకు అర్థంకాలేదు, "కాబట్టి పురోగతికై కాంక్షించే వారందరికీ వున్న నియమం యేమిటంటే 'సంయమనం' కాని ముఖ్యంగా అతిమానస అభివ్యక్తికై తమను తాము సంసిద్దం చేసుకోగోరే వారందరికీ వత్తిడి వల్ల , అణచివేత వల్ల సాధించబడిన సంయమన స్థానంలో ఒక విధమైన ఆంతరంగిక సమూల మార్పువల్ల సాధించబడిన ఒక సంపూర్ణ నిషేదం నెలకొల్పబడాలి. తత్ఫలితంగా మామూలుగా, సంతానోత్పత్తి కార్యంలో వినియోగించే ఊర్జాలు పురోగతికి, సమగ్ర రూపాంతరీకరణకు ఉపయోగపడే ఊర్జాలుగా మార్పు చెందుతాయి."*

స: భారతదేశంలోని యౌగిక శిక్షణా విధానాల్లో ఇది బాగా తెలిసిన విషయమే. వ్యక్తి తన ఊర్జాలను తాను తెలుసుకొని ప్రారంభించిపుడు వాటిని నియంత్రించ నారంభించ గలుగుతాడు. ఎచట ఊర్జాలు కేంద్రీకృతమై వుంటాయో ఆ విభిన్న కేంద్రాల గురించి నీకు తెలియదా? సాధారణంగా అయిదు కేంద్రాలున్నాయని

చెప్తారు. కాని యదార్థ సంఖ్య యేడు లేక పన్నెండు కూడా. ఏదైతే నేం, ఇవి ఊర్జాలు పోగుపడి వున్న కేంద్రాలు. ఈ ఊర్జాలు కొన్ని వ్యాపారాలను నియంత్రిస్తాయి. ఆ విధంగా లైంగిక శక్తి కేంద్రంలో గూడ ఊర్జం చేరివుంటుంది. ఆ ఊర్జం చాలా పెద్ద ఎత్తున నిలువ ఉంటుంది. ఆ ఊర్జాలమీద నియంత్రణ కలిగినవారు, వాటిపై ఆధిపత్యం వహించి వాటిని ఉద్ధరించడంలో సఫలురవుతారు. వాటిని యిక్కడ వుంచుతారు. (శ్రీమాత హృదయ కేంద్రాన్ని చూపిస్తారు.) ఇచట పురోగతి ఊర్జాల కేంద్రం వుంది. అగ్ని కొలువుండే చోటు అని కూడా అంటారు. ఇచటుండేవి పురోగతి ఊర్జాలు, పురోగతి ఇచ్ఛ, కనుక లైంగిక కేంద్రంలో కేంద్రీకృతమైన ఊర్జాలను పైకిలాగి యిక్కడుంచుతారు. అవి చెప్పుకోదగినంతగా వృద్ధి అవుతాయి. అందువల్ల లైంగిక కేంద్రం పూర్తిగా ప్రశాంతంగా, అలజడి లేకుండా నిశ్చల మవుతుంది.

ఈ ఊర్జాలను నియంత్రించడానికి మామూలుగా చేసేది మూలాధారంలో వున్న కుండలిని "చుట్టలు వీడి" లేచేటట్లు చేసి ఊర్జాలను వెన్నుబాము ద్వారా వేర్వేరు కేంద్రాలకు ఎదుగునట్లు చేసి, ఆ కేంద్రాలను జాగృతం చేస్తూ, వాటిని తెరచి, ఒకదాని తర్వాత మరొకటిగా శిరస్సు పైవున్న సహస్రారం వరకూ తీసుకుపోయి అచటి నుండి పైకి, బయటకు పోయేటట్లు ఉద్ధరిస్తారు. ఇలా చేయడంలో సఫలుడైతే (ఇది మొదటి అభ్యాసం) కుండలినీ చుట్టలు విప్పుకొనేటట్లు చేసి

లైంగిక ఊర్జరూపాంతరీకరణ

(వీర్య ఊర్జాన్ని ఓజస్సుగా మార్చడం) అనేదాన్ని ఒక ప్రక్రియ ననుసరించి చేయాలి. అది తపస్సుకై మనోవాక్కాయ కర్మలను తనకు తానుగా నియం త్రించు కోవడంతో దివ్యఇచ్ఛ ద్వారా వీర్య ఊర్జాన్ని పైకి లాగడం వల్ల జరగాలి. కాని దివ్య క్రియాశక్తి అవతరించి అది లైంగికశక్తి కేంద్రంమీద పనిచేయడంవల్ల తత్ఫలితంగా యీ యోగంలో యితర విషయాలన్నింటి లాగానే కలిగే రూపాంతరీకరణ వలన బాగా జరుగుతుంది.

CWSA 31: 508 — శ్రీఅరవిందులు

తరువాత దాని మీద ఆధిపత్యం వహించి అన్ని కేంద్రాలకు వెళ్ళేటట్లు చేసి ఈ కేంద్రాలన్నీ మేలుకొన మార్గనిర్దేశం చేస్తూ అభివృద్ధి చేస్తాడు. ఒకసారి పనిపై సర్వాధికారత సంపాదించ గలిగితే, ఎక్కడ ఊర్జాల అవసరం లేదో అక్కడ వాటిని విడువకుండా వాటిని పైకి లాగి, అవెక్కడ వుపయోగ పడ్తాయో అచటకు వాటికి చేరుస్తాడు. ఈ విధంగా వాటిని పురోగతికి, రూపాంతరీకరణకు వినియోగిస్తాడు.

ఇదంతా జ్ఞానోదయంతో, పట్టుదలతో, ఎంతో ఓర్పుతో కూడిన అభ్యాసం.ఏదో విషయాలను ఆలోచిస్తూ, లేక ఆషామాషీగా చేసే పనికాదు ఇది. ఇవి శిక్షణ పద్ధతులు, సహజంగానే ఒక్కసారి ఆ పనిపై నైపుణ్యత సాధించినట్లయితే, అది చాలా ఆసక్తిదాయక మవుతుంది. కానీ అవసరమైనవి చేయకుండా, చిటికలో ఈ పని చేయ వీలుపడదు.

CWM 6: 76-77 శ్రీమాత

అనువాదం: కె.వి. రావు

బ్రహ్మ చర్యాచరణ

నిగ్రహం - సమ్యమం

నిగ్రహం, సమ్యమం మధ్య భేదం, మొదటి పద్ధతిలో దాన్ని అణచివేయడానికి ప్రచండమైన పోరాటం, నిర్బంధంతో, సాధ్యమైతే, ఆ ధోరణిని చితకకొట్టి వేయాలని అనుకోవడం జరుగుతుంది, దాని వాస్తవికతను ప్రశ్నించటం జరుగదు. కాని రెండవ పద్ధతిలో దానిని మృతమైన దానినిగా లేదా అంతరించిపోయే శక్తిగా తలచటం జరుగుతుంది. తరువాత ఏవగింపు, అసహనంతో, చిట్టచివరిగా కేవలం ఒక పిశాచం లాగ, క్షయించిపోయే దానిలాగా లేదా డీలా పడిపోయిన ప్రతిధ్వనిలాగా దానికి ఉదాసీనత వహించుతూ, ఒకప్పుడు వాస్తవమే కాని ఇప్పుడు ప్రాధాన్యం కోల్పోయి వట్టిపోయిన దానినిగా తలచడం జరుగుతుంది. ఇటువంటి అవాంఛితమై, అదృశ్యమై పోయేటటువంటి గుణం మొత్తంగా వదిలించుకోవడానికి ఆవిధంగా అది పురావృత్తి కావటం మహా ప్రకృతి విధానంలో భాగం.

ఆ శక్తి, లక్షణం లేదా ధోరణి శైశవ స్థితిలో గాని, లేదా ఉద్ధతిలో గాని ఉన్నా, దాని అర్హతకు తగిన భోగానికి, పూర్తి కార్యాచరణకు ముందే సమ్యమం

చేయబూనితే అది అకాలమై, నిరర్థకమై పోతుంది. ఒకటి ఏదైనా పుట్టడం జరిగితే అది తప్పక తన యవ్వనాన్ని, వృద్ధిని, భోగాన్ని, జీవితాన్ని చివరికి క్షయాన్ని, మృత్యువును పొంది తీరాలి. సృష్టిలో ఒకసారి గనక మహాప్రకృతి ఒక ప్రేరణను ఇవ్వడం జరిగితే అది అంతరించి పోయే లోపల దాని చలన వేగం సహజ పద్ధతిలో దానికదే ఖర్చయిపోయే విధంగా ఆమె ఒత్తిడి చేస్తుంది. బలవంతంగా దాని వృద్ధిని లేదా అకాలంగా దాని వేగాన్ని ఆపేయడం అనేది నిగ్రహం, అది కొంత సమయం సమర్థవంతంగా ఉంటుంది, కాని యెల్లకాలం కాదు. గీతలో ఈ విధంగా చెప్పబడింది. విషయాలు వాటి ప్రకృతివలన పరిపాలింప బడతాయి. వాటి ప్రకృతికి అవి తిరిగి వెళ్ళిపోతాయి. నిగ్రహం, అణగద్రొక్కడం నిరర్థకం. అకాలంగా, దౌర్జన్యంగా నిహితం చేయబడింది వాస్తవంలో మరణించదు, కాని కొంతకాలం వరకు ఏ మహాప్రకృతి అయితే దానిని పంపిందో అందులోకి ఉపసంహరించుకొని, అపారమైన శక్తిని కూడగట్టుకుని, అసాధారణ ఉగ్రరూపంలో హక్కుగా భోగించడానికై ఆత్రంగా తిరిగి వస్తుంది. యోగమార్గానుసరణ ప్రాథమిక దశలో మనకు సంస్కారాలను, సాంగత్యాలను వదిలించుకొనుటకు మనం చేసే ప్రయత్నాలలో ఇది కనబడుతుంది. కోపం మన ప్రకృతిలో చాలా శక్తివంతమైన విషయం అయ్యుంటే, కేవలం శక్తి నుపయోగించి కొంతసమయం దానిని త్రొక్కిపట్టి ఉంచవచ్చు. దానిని మనం ఆత్మ-నిగ్రహం అంటాం, కాని చివరకు అసంతృప్తి చెందిన మహాప్రకృతి పరిస్థితులను ఆసరాగా చేసుకొని మనల్ని అధికతరమైన శక్తితో కైవసం చేసుకొని, తీవ్రమైన వాంఛతో మన మీద ఆశ్చర్యం గొలిపే శక్తితో ఒక ఆకస్మిక క్షణంలో మనమీద విరుచుకు పడుతుంది.

CWSA 13: 33- 34

తీవ్రవాంఛా బానిసత్వం పీడను వదిలించు కోవడానికి రెండు మార్గాలు

మనల్ని బానిసలు గావించటానికి చూసే తీవ్రవాంఛను సమర్థవంతంగా అధికతర శక్తితో కైవసం చేసుకోవడానికి రెండుమార్గాలున్నాయి. ఒకటి, దానికి బదులుగా దాని స్థానంలో మరొకదానిని ప్రత్యామ్నాయంగా ఉంచటం, అది ఎప్పుడెప్పుడు పైకి విజృంభించినా వ్యతిరేక లక్షణంతో భర్తీ చేయడం, కోపాన్ని

క్షమాగుణం, ఆలోచనలతో, ప్రేమతో, ఓరిమితో, మాట్లాడకుండా ఉండటంతో, కామోద్రేకాన్ని పవిత్రతమీద ధ్యానంతో, గర్వాన్ని వినమ్రతతో, స్వయం మన లోని దోషాలతో లేదా అభావంతో. ఇది రాజయోగ పద్ధతి, కాని ఇది నెమ్మదిగా సాగే, కష్టంతో కూడుకొన్న అనిశ్చిత పద్ధతి, ఎందువల్లనంటే, ప్రాచీన సాంప్రదాయాలు, ఆదునిక యోగానుభవము రెండూ చూపిస్తున్న విషయం, ఏ మనుషులైతే ఎన్నో ఏళ్ళుగా అత్యున్నతమైన ఆత్మ-ఆధిపత్యం సాధించారో వారు తాము మృతి చెందిందని లేదా ఎప్పటికీ అధీనమైయున్నదని తలచిన దాని యొక్క ప్రచండమైన పునరాగమనానికి హఠాత్తుగా ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యారు. అయినప్పటికీ, ఈ ప్రత్యామ్నాయం, చాలా నెమ్మదైనప్పటికీ మహాప్రకృతి యొక్క అత్యంత సర్వసామాన్యమైన పద్ధతులలో ఒకటి. మనిషి స్వభావం జన్మల పరంపరలో లేదా ఒక జీవితకాలంలోని పరిమితులలో మార్పును, అభివృద్ధిని సాధించ టానికి తరచు ఎరుక లేకుండాను లేదా సగం ఎరుకతోను చాలావరకు ఈ పద్ధతులే వినియోగించ బడ్డాయి. అది వాటిని వాటి బీజరూపంలో నాశనం చేయదు. యోగసాధన ద్వారా భస్మంకాని బీజం ఎల్లప్పుడూ తిరిగి మొలకెత్తే సామర్థ్యాన్ని కలిగి యుండి, పూర్తిగా బ్రహ్మాండమైన వృక్షంగా వృద్ధి చెందుతుంది. తొందరగా వదిలించు కోవడానికి దానికి భోగాన్ని లేదా తీవ్రవాంఛకు సంతోషాన్ని ఇవ్వడం రెండవ పద్ధతి. అది సంతృప్తి పడి, మితిమీరిన సంతోషంతో వెగటు పొందితే, అది బలహీనమై, ఖర్చయిపోగా దాని ప్రతిక్రియా పరిణామం కొంత సమయం వ్యతిరేకమైన శక్తినీ, ధోరణినీ లేదా లక్షణాన్ని నెలకొల్పుతుంది. నిగ్రహించడానికి యోగి స్వాధీనం చేసుకొంటే, ఆ విధంగా ప్రతి ఉచితమైన సదవకాశంలో మళ్ళీ మళ్ళీ చేయబడిన నిగ్రహం చిట్టచివరకు సమ్యమమును అనువర్తింపజేయడానికి ఆ వృత్తి యొక్క బలాన్ని, జీవశక్తినీ తగ్గించి వేసేటంతగా సమర్థవంతమైన దవుతుంది. ఇటువంటి సంతోషం మరియు ప్రతిక్రియలను పొందే పద్ధతి కూడా మహాప్రకృతియొక్క ఒక ఇష్టమైనటువంటి సార్వజనీన పద్ధతియే, కాని అది ఎప్పుడూ దానికదే పూర్తి కానేరదు, ఒకవేళ దీనిని శాశ్వతమైన శక్తులకు లేదా లక్షణాలకు అనువర్తించితే అది వ్యతిరేక ధోరణులు కిందు మీదయే డోలాయమాన పరిస్థితి ఏర్పడడానికి మొగ్గుచూపుతుంది, మహాప్రకృతి ప్రక్రియలకు అత్యంత ఉపయోగకారి అవుతుంది, కాని, తనమీద

తాను స్వాధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకొనే దృక్పథం ప్రకారం చూస్తే, అది నిరుపయోగం, అనిశ్చితం. ఇది కేవలం సమ్య మంతో ఉపయోగించి అనుసరించితే మాత్రమే సమర్థవంతమైన దవుతుంది. వృత్తిని కేవలం యోగి మహాప్రకృతి క్రీడగా తలుస్తాడు, దానితో అతనికి ఎటువంటి అనుబంధం లేదు, దావి కతడు కేవలం వీక్షకుడు మాత్రమే. కోపం, వాంఛ లేదా గర్వం అతనివి కాదు, అవి సార్వజనీన జగజ్జననివి, ఆమె తన సొంత ఉద్దేశాల కనుగుణంగా ఆ పనిని కొనసాగిస్తుంది, దానిని నిశ్చలమూ చేస్తుంది. అయినప్ప టికీ వృత్తి చాలా బలంగా ఉన్నప్పుడు, నియంతలాగా పరిపాలిస్తూ, ఖర్చుకాన ప్పుడు, ఈ వైఖరిని చిత్త శుద్ధితో కొనసాగించ వీలుపడదు. అది మిధ్యాచారంగా, నమ్మదగని నియమావళిగా లేదా దంభాచారంగా చిత్తశుద్ధితో అనుభూతి చెంద కుండా దానిని మేధోపరంగా పట్టి ఉంచే ప్రయత్నం జరుగుతుంది. కేవలం అది ఎంతో కొంత పునరావృతమయ్యే ఆనంద, పీడనాల ద్వారా పూర్తిగా వినియోగించ బడితే మాత్రమే దివ్యప్రకృతి లేదా మహాప్రకృతి ఆత్మ లేదా దివ్యపురుషుని ఆజ్ఞమేరకు తన సొంత సృష్టితో వాస్తవరీతిలో ప్రవర్తించగలదు. దానితో మొదట ఆమె వైరాగ్యంతో, మొరటు పద్ధతిలో, ఏవగింపు రూపంలో, ప్రవర్తింపజేస్తుంది, కాని ఇదికూడా శాశ్వతంగా ఉండలేని ఉగ్రమైనటువంటి అనుభూతి; అయినప్పటికీ అది దాని కారణాన్ని లేకుండా చేసుకోవడానికి గాఢంగా పాతుకుపోయిన కోరిక యొక్క గుర్తును వదలి వెళ్తుంది. అది వాంఛయొక్క పునరాగమనం, దాని తాత్కాలిక ఏలుబడి పునరావృతంమయ్యే వరకు నిలిచి వుటుంది. తదనంతరం అది తిరిగి రావటాన్ని ఆతురతతో చూడటం జరుగుతుంది. అయినా ఎటువంటి తీవ్రానుభూతితో కూడిన అసహనం అనేది లేకుండా చూడటం అవుతుంది. చిట్టచివ రికి పరమోత్కృష్ట తాటస్థ్యం, లేదా ఉదాసీనత తటస్థిస్తాయి. చిట్టచివరిగా మహా ప్రకృతి సర్వసాధారణ ప్రక్రియద్వారా ధోరణినుంచి బయటకు వెళ్ళిపోవడాన్ని ఎవరికైతే తాను సాక్షిగా దర్శించే ఆత్మనని, తనను తాను కేవలం ఒక ప్రక్రియ అంతమైపోవడానికి వేరైపోవాలనే జ్ఞానం ఉంటుందో, వారు అటువంటి సమ్యమికి ఉండేటటువంటి అసలైన స్ఫూర్తిలో చూడటం జరుగుతుంది.

CWSA 13: 33- 34

అటువంటి ప్రేరణ ఒకటి కలిగినప్పుడు (స్త్రీలవైపు ఆకర్షణ) సర్వసాధారణంగా దానికి సరైన కారణమే ఉంది. అది భౌతిక చైతన్యంలో ఏదో ఒక దానితో వ్యవహరించ వలసిన అగత్యం. తలక్రిందులై, నిరుత్సాహ బడే బదులు, ఒకరు ఈ దృక్కోణంనుంచి దానిని పరిశీలించి, ఏం చేయాలో తెలుసుకోవాలి.

ఈ విధంగా అధైర్యపడటం వలన ఏ ఉపయోగమూ లేదు. ఎందువల్లనంటే విషయాలు పునరావృత మవుతూనే వుంటాయి. ఎల్లప్పుడూ అవి అదే పని చేస్తుంటాయి. మనం చేపట్టినటువంటి పరివర్తన లాంటి దానిలో గమనాలను చివరిసారిగా వదిలించు కోవడమనేది ఉండదు. అవి స్వభావం లోని ఒక స్థాయి నుంచి మరొక స్థాయికి కిందికి వెళ్తాయి. ఒకరు దానిని కేవలం భౌతికం నుంచీ, అధోచేతన నుంచీ బయటకు పంపించి వేసినప్పుడు మాత్రమే, అప్పుడు వారు, "ఇప్పుడది చెయ్యబడింది." అని చెప్పగలరు. ఈ పునరావృత్తాలను ఓటమికి ఋజువులుగా అనుకొంటే ఓటమి పొందలేదని చెప్పటానికి ఆశ్రమంలో కొద్దిమంది కూడా మిగలరు. ఏదో ఒక లైంగిక ఇబ్బందిని అధిగమించిన వారు ఇద్దరు లేక ముగ్గురికంటే ఎక్కువమంది ఉంటారని నేననుకోను; ఇక్కడివారు చెప్తున్నట్లుగా "శ్రేష్టమైన స్థితిని పొందాము." అనే వారిలోనూ అది ఏదో ఒక రూపంలో మిగిలే ఉంటుంది. దానికి కారణం కామం మనిషి ప్రకృతిలోని అత్యంత బలీయమైన విషయాలలో ఒకటి. ఒకరు దానిని అధోచేతన నుంచి బయటకు పంపించితే తప్ప దానిని అదిగమించలేరు. అటువంటప్పుడు నీ ఒక్కడి విషయమే అసదృశమైనదని ఎందుకు అనుకుంటావు లేదా దాని మీదనే నీ వ్యక్తిగత అసాధ్యతను లేదా అర్హత లేదనే భావాన్ని ఎందుకు ఏర్పరచుకుంటావు? తలపెట్టిన కార్యం విరమించి వేయాలనే భావన వల్ల ఏ ప్రయోజనం లేదు. నీవు విరమించలేవు. కాబట్టి కేవలం చేయవలసిన పని నిన్ను నీవు సంభాళించుకోవడం, ఈ విషయాల వంక ఏ సంబంధం లేకుండా నిర్లిప్తంగా చూడటం, రాబోయే ఆత్మ సాక్షాత్కారానికి ముందుకు సాగిపోవడం.

CWSA 31: 497

శ్రీఅరవిందులు

లైంగిక కష్టానికి సంబంధించి ఉండవలసినటువంటి సరి అయిన వైఖరి

ఇక నీ ఇతర విషయం గురించి — దాని మీద ఉండవలసిన సరిఅయిన వైఖరి లైంగిక బలహీనత గురించే ఎల్లప్పుడూ దిగులు పడకుండా, దాని ప్రాముఖ్యతనే అంతులేకుండా ఆలోచిస్తూ, ఫలితంగా దానితో నిరంతర సంఘర్షణకు క్రుంగుబాటుకు లోనుకాకుండా ఉండడమేకాకుండా, అది వృద్ధి పొందటానికి ఒప్పుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా ఉండటమూ కూడదు. పూర్తిగా వదిలించుకోవటంలో బహుశా అది అన్నింటికంటే అత్యంత కష్టమైనది. ఒకరు దాని ప్రాముఖ్యతను, ఇబ్బందిని ప్రశాంత చిత్తంతో గుర్తించి, ప్రశాంతంగా, నిలకడగా దాని నియంత్రణ దిశగా సాగిపోవాలి. కొన్ని అల్పలక్షణాలు గల ప్రతిక్రియలు, ఏమైనా మిగిలుంటే, వాటిని గురించి కలవరం చెందవలసిన అవసరంలేదు. వాటి సాధనను అస్థిర పరచే విధంగా అధికమయ్యేందుకు మాత్రం అనుమతించకూడదు. లేదా మానసిక మరి యు ఉన్నతోన్నత ప్రాణిక అస్తిత్వం యొక్క నిగ్రహించ గల సంకల్ప బలాన్ని అధిగమించనీయ కూడదు.

*

కామాన్ని అణగద్రొక్కడానికి, ఎక్కువగా దాని గురించి ఆలోచించడం కూడా విషయాన్ని ఇంకా జటిలం చేస్తుంది. నీవు ఎక్కువగా గుణాత్మకమైన అనుభవానికి ఉన్మీలన మవాలి. కాలమంతా నిమ్న ప్రాణికంతో సంఘర్షణలో గడపటం అనేది చాలా నెమ్మదైన పద్ధతి.

పరిశుద్ధి చేసే యోగాగ్ని ద్వారా బహిర్గతం కాబడిన రహస్యమైన ప్రేరణలను ముఖాముఖీ ఎదుర్కొనడం

యోగం పరిశుద్ధి చేసేదాని ప్రక్రియలో నీలో రహస్యంగా దాగిఉన్న ప్రేరణలను, కోరికలను, అన్నింటిని పైకి బహిర్గతం కావిస్తుంది. నీవు విషయాలను రహస్యంగా దాచటం గాని, వాటిని ప్రక్కకు పెట్టేయడం గాని తప్పక చేయకూడదు. నీవు వాటిని ముఖాముఖీ ఎదుర్కొని, జయించి, వాటికి క్రొత్త రూపాన్నివ్వాలి. అయినప్పటికీ యోగంయొక్క మొదటి ప్రబావం మానసిక నియంత్రణను తొలగించివేయడం, నిద్రావస్థలో ఉన్న తీవ్రవాంఛలను హఠాత్తుగా స్వతంత్రం గావిం

చడం, అప్పుడవి పైకి తన్నుకువచ్చి, అస్తిత్వాన్ని ముట్టడిస్తాయి. ఈ మానసిక నియంత్రణ దైవ నియంత్రణచే పునః స్థాపితం చేయబడనంతవరకు ఒక సంధి కాలం ఉంటుంది. అందులో నీ చిత్తశుద్ధి, సమర్పణలు పరీక్షకు గురిచేయబడ్తాయి. కామానికి సంబంధించిన ఈ ప్రేరణలకు బలం, సర్వసాధారణంగా జనులు చాలా ఎక్కువగా వాటిని గురించే తలపోయటంలోనే వుంది, వారు చాలా ఉద్రేకంతో వాటిని అడ్డుకొని వాటిని బలాత్కారంగా నియంత్రించే ప్రయత్నం చేస్తుంటారు. వాటిని తమ లోలోన అదిమి పెడ్తారు. కాని నీవు ఎంత ఎక్కువగా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించి, "నాకది అవసరంలేదు, నాకది అవసరంలేదు" అని అంటావో, నీవు అంత ఎక్కువగా దానికి కట్టుబడతావు. నీవు చేయవలసిందల్లా ఆ విషయాన్ని నీకు దూరంగా ఉంచి, దాని నుంచి వేరైపోయి, ఎంతగా సాధ్యమైతే అంతగా దానిమీద చాలా తక్కువగా దృష్టిని పెడ్తూ, ఒకవేళ దాని గురించి ఆలోచించ వలసి వచ్చినా దానికి ఉదాసీనంగా, పట్టనట్టుగా ఉండటం.

యోగం ఒత్తిడివలన పైకి పొటమరించే ప్రేరణలు, కోరికలను పట్టించుకోకుండా అనాసకత్తతో, నిర్మలత్వంతో, అవేవో నీకు పరాయివిగా లేదా బయటి ప్రపంచానికి చెందిన వాటిగా ముఖాముఖీ ఎదుర్కొనాలి. వాటిని దైవానికి నివేదించాలి, దానివలన దైవం వాటిని చేపట్టి, పరివర్తన గావిస్తాడు.

CWM 3: 5

ఇది ఒక కష్టాన్ని భరించే దానికన్నా చాలా ఎక్కువ కష్టం! ఆ కష్టాన్నుంచి వెనుదిరిగి నిలబడటం చాలా ఎక్కువ కష్టం, అదేదో నీకు పట్టని దానిగా నీకు ఆసక్తిదాయకం కాని దానిగా, నీకు చెందని దానిగా, నీకు చెందకుండా ప్రపంచానికి చెందినదిగా చూడటం. కాని ఇది చేస్తేనే నీవు సఫలీకృతుడవవ గలుగుతావు. ఇది ఒక రకమైన ఆత్మ విమోచనను, నీ అంతరంగ అస్తిత్వంలో ఒక ప్రగాఢమైన విశ్వాసాన్ని గట్టిగా కోరుతుంది. నీవు సరి అయిన వైఖరిని తీసుకొన్నట్లైతే, అత్యుత్తమమైనదే నీ విషయంలో జరుగుతుందని నీవు తప్పక విశ్వసించాలి. కాని నీకు అయిష్టమైన దైదైనా నీలో జరిగినప్పుడు నీవు భయడపడితే, నీవు ఏమీ చేయలేవు. నీలో తప్పక ఈ ప్రగాఢమైన విశ్వాసం ఉండాలి. ఎటువంటి కష్టమైనా, ఎటువంటి ఆటంకమైనా ఎదురైనప్పుడు, చాలా సమయాల్లో అయిష్టమైన దేదైనా జరిగినప్పుడు, "ఇది ఇంకా అధికమౌతుందా? ఇంకా ఏ ప్రమాదం జరగబో

తోంది!" అంటూ, ఇంకాఇంకా ఏదేదో అంటూ ఉంటావు. నీకు నీవు ఈ విధంగా తప్పక చెప్పుకోవాలి, "ఈ విషయాలు నాకు సంబంధించినవికావు. అవి అధో చేతనా ప్రపంచానికి చెందినవి; సహజంగానే వాటికీ నాకూ ఏ సంబంధమూలేదు. అవి తిరిగి మళ్ళీ నన్ను వశపరచు కోవాలని వస్తే, నేను వాటితో పోరాడతాను." సహజంగానే నీవిచ్చే సమాధానం, ఇది తేలికగానే చెప్పగలనని, కాని ఆచరించడం అతి కష్టం. కాని నీవు నిజంగా ప్రగాఢ విశ్వాసంతో కూడిన వైఖరిని తీసుకుంటే, నీవు గెలవ లేనటువంటి అసాధ్యమైన ఎటువంటి కష్టమూ ఏదీ ఉండదు. ఆందోళన కష్టాన్ని అధికతరం చేస్తుంది.

CWM 4: 73

వేరుగా ఉండటం, తిరస్కరించడం ద్వారా ఆధిపత్యం

లైంగిక ప్రేరణా విషయంలో దానినేదో పాపకర్మగా, భయంకర మైనదిగా తలచవద్దు. అదే సమయంలో దానిని ఆకర్షణీయ మైనదిగానూ తలచవద్దు, బదులుగా దానిని ఒక పొరపాటుగా, నిమ్నతర ప్రకృతియొక్క తప్పు గమనంగా పరిగణించు. దానితో సంఘర్షణకు తలపడకుండా పూర్తిగా తిరస్కరించు, కాని దాని నుంచి ఉపసంహరించుకుని, నిన్ను నీవు దానినుంచి వేరుచేసుకొని దానికి అనుమతిని తిరస్కరించుతూ, దానిని ఏదో నీకు సొంతంకాని దానినిగా చూడు, కాని మహాప్రకృతి శక్తివలన బయటనుండి నీమీద బలవంతంగా రుద్దబడినదిగా భావించు, బలవంతంగా రుద్దబడిన దానికి మొత్తం అనుమతిని నిరాకరించు. నీ ప్రాణికంలో ఏదైనా ఒప్పుకుంటే గనక, ఆ భాగం అనుమతిని ఉపసంహరించునట్లుగా ఒత్తిడి తీసుకురా. నీ ఉపసంహరణలో, నిరాకరణలో సహాయానికై దైవశక్తిని పిలు. ఇది నీవు ప్రశాంతంగా, దృఢసంకల్పంతో, ఓర్పుతో చేస్తే, ఆఖరున బాహ్య మహాప్రకృతి అలవాటుకు వ్యతిరేకంగా నీ అంతరంగ ఇచ్ఛ ప్రాబల్యాన్ని పొందుతుంది.

*

మొదటి అడుగు దాని (లైంగిక గమనం) ఎరుకను పొందడం, కాని అది ఒక్కటే చాలదు; ఏ క్షణాన కోరిక, తీవ్ర వాంఛ రేకెత్తుతాయో వాటిని తిరస్కరించే యాంత్రిక శక్తి ఒకటి అక్కడ తప్పక రావాలి, ఫలితంగా మనస్సు నుండి లేదా

ప్రాణికంనుండి లేదా ఎక్కడెక్కడ అది స్పృశించినా అక్కడి నుంచి అది వెనక్కి తిరోగమిస్తుంది. ఇది గట్టి తిరస్కార ఇచ్ఛతో, చైతన్యం మీద తన చర్య అలవాటుగా మారడంతోను లేక కార్యకారి అయిన పరిశుద్ధ పరచే ఆదిపత్యశక్తి ద్వారా వేరుపడిపోయిన అంతరంగ అస్తిత్వం స్వయంచాలకంగా క్రియాశీలమైన శక్తిని తనకు తాను అభివృద్ధి చేసుకోవడంతోను లేక చిట్టచివరగా, సంపూర్ణంగా బయటకు వచ్చిన చైత్యం దాని మనోప్రాణ శరీరాల ప్రభుత్వంతోను వస్తుంది. చివరిది, అత్యంత వేగవంతమైన తేలికైన పద్ధతి. అప్పటి వరకు ఈ విషయాలు పునరావృతమవుతూనే ఉంటాయి. కాని బహుశా నీలో ఇంకా ఒక విధమైన పాపం లేదా అపరాధమనే పాతభావన ఉండి, నిన్ను బాధానుభూతికి లోను కావిస్తోంది. దీనిని నీవు ఆవశ్యం స్వభావంలో ఒక సర్దుబాటు జరుగుతున్నదని, ఆ క్రమంలో పాత గమనాలు నీవు ఇంక ఎంతమాత్రమూ నీవిగా ఆమోదించనివి అలవాటుగా తిరిగి వస్తున్నవని, అస్తిత్వంలో ఏదో ఒక భాగంనుంచి అలవాటైన ఒక ప్రత్యుత్తరం వస్తున్నదని గ్రహించాలి. కాని అస్తిత్వం యొక్క ఆ భాగం దానిని తిరస్కరించేటట్లు చేయగలిగితే అప్పుడు ప్రతిస్పందన క్రమంగా అంతరించి పోవడం మొదలవుతుంది. నిన్ను నీవుగా గాని లేదా నీమనస్సును గాని పునరావృతాలతో బాధపడడానికి గాని ఆమోదించకూడదు. ఎందువల్లనంటే, అది కేవలం నిరోధపు ఆధిపత్య శక్తిని బలహీనపరుస్తుంది. ఈ విషయాలనుంచి నీకు నీవుగా ప్రశాంతంగా వేరైపోవడం జరగాలి. అప్పుడు, వైరైపోయిన అంతరంగ అస్తిత్వం ఇంకా ఎక్కువ తేలికగా క్రియాశీలమై, వాటిని ప్రాణిక ప్రకృతినుంచి సమర్థంగా తిరస్కరించ గలదు.

CWSA 31:508-09

ప్రాణాయామం, ఆసనాల లాంటి ఇతర భౌతిక అభ్యాసాలు లైంగిక కోరికను తప్పనిసరిగా కూకటివ్రేళ్ళతో సహా పెకిలించి వేయలేవు — ఒక్కొక్కప్పుడు శరీరంలోని ప్రాణశక్తిని విపరీతంగా పెంచి వేయడంతో ఇంచుమించు ఆశ్చర్యం గొలిపే రీతిలో లైంగిక ధోరణి కుండే శక్తిని గూడా అవి గోరింతలు కొండంతలు చేసి ప్రకోపింప చేయగలవు. అది భౌతిక జీవితానికి మూలంలో ఉండటంవలన గెలవడం ఎప్పుడూ కష్టసాధ్యమే. చేయవలసిన ఒకే ఒక పని, ఈ గమనాలనుంచి ఒకరు తమకు తాము వేరుచేసుకోవాలి, తమ అంతరంగ ఆత్మను కనుగొని,

దానిలో జీవించాలి. అప్పుడు ఈ గమనాలు ఇక ఎంతమాత్రము తనకే చెందిన విగా ప్రత్యక్ష మవవు, కాని బాహ్య మహాప్రకృతి అంతరంగ ఆత్మమీద లేదా దివ్యపురుషుని మీద బలవంతంగా రుద్దినవిగా కనిపిస్తాయి. అప్పుడు వాటిని చాలా తేలికగా విసర్జించ వచ్చు లేదా ఉనికిలో లేకుండా చేయవచ్చు.

CWSA 31: 511-12

పవిత్రతా శక్తి ద్వారా ఆధిపత్యం

పవిత్రతా శక్తి ఒకటి ఉన్నది. అది నైతికుని పవిత్రత కాదు, కాని అత్యావశ్యక మైన ఆత్మ-పవిత్రత, అస్తిత్వం యొక్క అత్యంత సత్యమైన పదార్థంలోనిది. అది ఒనగూడితే, అప్పుడు కామ- తరంగాలు సమీపించలేవు, లేదా ఎక్కడైనా గాని స్పృశించలేక అవి ఏ ప్రేరణనూ కలిగించలేవు.

*

బ్రహ్మచర్యానికి అడ్డంగా నిలిచే హృదయ, శరీరాల కోరికలు ప్రాణికానికి, భావో ద్వేగ ప్రకృతికి ఎట్టని కాంతిని ఇచ్చి, వాటిని వట్టి పోయేటట్లు చేయకుండా అను భూతులకు దూరం కాకుండా చేస్తాయి. హృదయాన్ని వెచ్చగా ఉన్మీలనంలో ఉంచటానికి వట్టిపోకుండా లేదా మూయబడకుండా అదే సమయంలో ఆధ్యాత్మిక పవిత్రతను అందుకొనేటట్లు చేయటానికి అత్యుత్తమమైన మార్గం, దానిని శాశ్వతము, పవిత్రమూ, ఎల్లప్పుడూ సత్యమూ అయినటువంటి ఈ ప్రాపంచిక భావోద్వేగాలకు వెనుకగా, ఆవలగా ఉన్నదానివైపుకు తిప్పాలి — ఎప్పటికీ సజీవ మైన దివ్యప్రేమ, దివ్యానందం, దివ్య సౌందర్యాలకు.

*

ఉన్నతోన్నత దివ్య చైతన్యం మరియు దివ్యశక్తి ద్వారా ఆధిపత్యం

కామానికి నీ శారీరక వ్యవస్థమీద గట్టి పట్టు ఉంటే దాని పీడను వదిలించు కోవడం ఎల్లప్పుడూ కష్టసాధ్యమే. దానికి బహుశా ఒక మానసిక ఇచ్ఛ కంటే అధికమైన దానియొక్క అవసరం ఉంది. — పైనుంచి ఒక దృఢతరమైన దివ్యశక్తి దాని పీడను పూర్తిగా వదిలించుకోవడానికి.

*

'ఎక్స్' తన జాబులో కేవలం లైంగికాలోచనల నుంచి, కోరికల నుంచి మాత్రమే విమోచనం మరొకరి ఇచ్ఛ ద్వారా కావాలని కోరుకొంటున్నాడు, కాని ఇది ఆ విధంగా జరిగేది కాదు. ఈ యోగాన్ని ఆచరించేవారు శ్రీమాత ద్వారా పనిచేసే దివ్య ఆధిపత్య శక్తి ప్రభావం ద్వారా సహాయాన్ని పొంది లైంగిక సూచనలను తిరస్కరించి దానినుంచి తప్పించుకోవచ్చును, కాని అది సంపూర్ణంగా శీఘ్రం గా గ్రహించగలిగిన సామర్థ్యం మరియు సంపూర్ణ విశ్వాసం కలిగిన వారిలో తప్ప, క్షణంలో అప్పటికప్పుడు జరిగేది కాదు. సర్వసాధారణంగా జీవితకాలపు అలవాటును లేకుండా చేసుకోవాలంటే నిలకడైన తపస్సు అవసరమవుతుంది.

*

ప్రకృతిలోని అనేక భాగాలనుంచి తిరస్కరణ

కేవలం మానసిక, ప్రాణిక ఇచ్ఛల సమ్మతి పొంద గలిగినంత కాలం మాత్ర మే లైంగిక బాధ ఆందోళనకర మౌతుంది. అది మనస్సులో నుంచి తరిమివేయ బడితే, అనగా మనస్సు దానికి సమ్మతి నిరాకరిస్తే, అయినా ప్రాణిక భాగం దానికి ప్రత్యుత్తర మిస్తే, అది ఒక పెద్ద ప్రాణికం కోరిక అలలాగ వచ్చి, దానితో పాటుగా శక్తిమంతంగా మనస్సును తుడిచిపెట్టివేస్తుంది. అది ఉన్నతోన్నతమైన ప్రాణికం నుంచీ, హృదయము క్రియాశీలమై వశపరచుకొనే జీవశక్తి నుంచీ కూడా తరిమివేయబడితే అది నిమ్న ప్రాణికంలో ఆశ్రయ మేర్పరచుకొని అల్ప సూచన లుగా ప్రేరేపణలుగా తలెత్తుతుంది. నిమ్న ప్రాణికం నుంచి కూడా తరిమి వేయబడి అస్పష్టతతో, జడత్వంతో తిరిగి తిరిగి వచ్చే, భౌతికం లోనికి కిందికి అది వెళ్ళిపోయి, లైంగికకేంద్రంలో ఇంద్రియోద్వేగాలుగా, సూచనలకు యాంత్రి కమైన ప్రత్యుత్తరంగా వస్తుంది. అక్కడినుంచి కూడా తరిమివేయబడితే, అది క్రిందికి అచేతనలోనికి వెళ్ళిపోయి కలల రూపంలో లేదా స్వప్నం కూడా లేని నిద్రలో స్ఖలనాలుగా పైకి వస్తుంది. కాని అది ఎక్కడెక్కడికి వెనక్కి పడి తిరోగ మించినా, కొంతకాలం ఇంకా ఆ ఆధారమూలం ఆశ్రయంనుంచే కలవరానికి లోను చేస్తూ, ఉన్నతోన్నత భాగాల అనుమతిని తిరిగి పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది — శత్రువు పూర్తిగా పరాజితుడయే దాకా అది చుట్టు పట్లనుంచి లేదా సాధారణము లేక సార్వజనీనమైన మహాప్రకృతి ఏదైతే మన విస్తృతియో అటు

వంటి పరిసరచైతన్యం నుంచి కూడా తరిమి కొట్టబడే దాకా.

*

ప్రాణిక సంబంధమైన లైంగిక కష్టాన్ని లేకుండా చేసుకోవడం అత్యంత కఠినమనే దానికి కారణం. లైంగిక ఆనందం — భౌతిక రూపంలో దానిని చిత్తశుద్ధితో వదలి వేసినవారు కూడా ప్రాణిక రూపంలోని ప్రేరణను అనుభవించడానికి మొగ్గు చూపుతారు. కాని అది హాని కారకం, కారణం, సూక్ష్మరీతిలో రహస్యంగా చొర బడే శక్తులకు అది తావిచ్చి సాధనా మార్గంలో అడ్డుగా నిలుస్తుంది. ప్రాణికం పూర్తి పవిత్రతను, దివ్యప్రేమను, దివ్యానందాన్ని నిలుపుకోగల సామర్థ్యం పొందాలంటే ఒకరు తప్పక వాటి పీడను వదిలించుకోవాలి.

CWSA 31:512-16

చిత్తశుద్ధి ఆధిపత్యశక్తి

ఒక ఇబ్బంది సుస్పష్టంగా కనబడుతున్నది. ఎరుక గలిగిన నీ అస్తిత్వంలో ఏదో ఆ కష్టాన్ని కోరుకోవడం లేదు. చిత్తశుద్ధితో దానిని అధిగమించాలని కోరు కుంటున్నది. కాని అక్కడ నీకు ఎరుకలో లేని, నీ చైతన్యంలోని ఇతర భాగాలలో లెక్కనేనన్ని గమనా లున్నాయి. నీవు "నేను దానినుంచి నివారణను కోరుకుంటు న్నాను." అని అంటావు. దురదృష్టవశాత్తు "నేను కోరుకుంటున్నాను" అనేది సరిపోదు, చైతన్యంలో ఇతర భాగాలున్నాయి. అవి తమకు తాముగా దాగి ఉంటాయి. ఫలితంగా వాటితో నీవు సంపర్కంలోకి రాలేవు. ఎప్పుడైతే నీ శ్రద్ధ వాటినుంచి మరల్చబడుతుందో, ఈ భాగాలు తమకు తాముగా తమ హక్కుల కోసం పట్టుబట్టే ప్రయత్నం చేస్తాయి. ఆ కారణంగానే నేను చెప్తుంటాను, ఎప్పుడూ మళ్ళీమళ్ళీ చెప్తుంటాను, పరిపూర్ణమైన చిత్త శుద్ధితో ఉండు, నిన్ను నీవు మోసం చేసుకోవద్దు. "నేను చేయగలిగినదంతా చేశాను" అని అనవద్దు. అని నీవు సఫలీకృతుడవు అవకపోతే దాని అర్థం నీవు చేయగలిగినదంతా చేయ ఎందువల్లనంటే నిజంగా నీవు చేయగలిగినది 'అంతా' చేస్తే, నీవు ఖచ్చితంగా సఫలుడవుతావు. ఒకవేళ నీలో ఏదో దోషం ఉండి, దానిని నీవు వదిలించు కోవాలనుకున్నా అది ఇంకా వదలక ఒత్తిడి చేస్తుంటే, నీవు "నేను చేయగలిగిన దంతా చేశాను" అని అంటే, బహుశా నీవు చేయగలిగినదంతా చేయలేదని

కచ్చితంగా అనుకోవచ్చు. నీవు చేసి ఉంటే, నీవు విజయంపొంది ఉండేవాడవు. ఎందువల్లనంటే నీకు వచ్చే కష్టాలు కచ్చితంగా నీకు ఉండే బల నిష్పత్తిలోనే వస్తాయి – నీ చైతన్యానికి కాని దేదీ నీకు సంభవం కాలేదు. నీ చైతన్యానికి సంబంధించిన సమస్తాన్ని నీవు తప్పక వశపరచుకో గలవు. బయటినుంచి వచ్చే విషయాలు సూచనలు సైతం కేవలం నీ చైతన్యం సమ్మతి కొసగిన నిష్పత్తిలో మాత్రమే నిన్ను స్పృశించ గలవు. నీవు నీ చైతన్యానికి ప్రభువుగా చేయబడ్డావు. నీవు "నేను చేయగలిగినదంతా చేశాను, అయినప్పటికీ, అంతా యథాప్రకారంగా కొనసాగుతూనే ఉన్నది, కాబట్టి నేను ప్రయత్నం విరమిస్తాను" అని అంటే నీవు చేయగలిగినదంతా చేయలేదనే విషయాన్ని నీవు బహుశా అప్పటికీ కచ్చితంగా ఒప్పుకుంటున్నట్లే. ఒక దోషం పట్టుకొని వెంటాడుతుంటే, "అంతా చేసినప్పటికీ" దానర్థం నీ అస్తిత్వంలో ఏదో దాగి ఉండి హఠాత్తుగా మూత తీయగానే బయటకు దూకే బొమ్మలాగా పైకి పొడుచుకు వచ్చి నీ జీవితంమీద అధికారం చెలాయిస్తుందని, కాబట్టి కేవలం చేసినదల్లా ఒక్కటే. నీలో దాగి ఉన్న కటిక చీకటి మూలలన్నింటినీ వెతికి వేటాడి, నీవు కేవలం ఈ కటిక చీకటి మీద నిష్కపటమంత సౌహార్ధ్రతను చూపిస్తే, అది లొంగిపోతుంది, మాయమవుతుంది. నీకు అసాధ్యంగా కనిపించింది, కేవలం సాధ్యంకావటం ఆచరణాత్మక మవటమే కాకుండా అదితప్పక జరిగిపోయిన దవుతుంది. ఈ విధంగా నిన్ను ఏళ్ళతరబడి వేధించబోయే ఒక కష్టాన్ని ఒక నిమేష కాలంలో వదిలించుకో గలవు. దానికై నేను నీకు పూర్తి ఆశ్వాసన నిస్తున్నాను. అది కేవలం ఒక్క దానిమీదనే ఆధారపడి ఉంది. అది నీవు నిజంగా, చిత్తశుద్ధితో, దానిని వదిలించుకోవాలని కోరుకోవడటం.

CWM 4: 73-74

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

మనసుతో, చైతన్యంతో, ప్రాణికంతో (హృదయం) ప్రేమించగలిగిన స్త్రీలు చాలామందే ఉన్నారు. కాని వారు శారీరక స్పర్శకు కుంచించుకు పోతారు. ఒకవేళ అది అంతరించినా భౌతికచర్య వారికి అసహ్యం కలిగిస్తుంది. వారు దానికి ఒత్తిడివలన అంగీకరించవచ్చు. కాని ఆ చర్య వారి మనస్సును కుదుటపడ

నీయదు. అది వారికి ఎల్లప్పుడు పశుప్రాయ మైనదిగా నీచస్థితిగా అనిపిస్తుంది. స్త్రీలకది తెలుసు, కాని మగవారికది నమ్మశక్యం కానిదిగా అనిపిస్తుంది. కాని అది పరిపూర్ణ సత్యం.

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

విజ్ఞాపనము

'అఖిల' అఖిల భారత పత్రిక చందాదారులకు తెలియజేయునదేమనగా — తమ తమ సెల్ ఫోను నెంబరు, ఈ-మెయిల్ ఎడ్రసు మరియు మీ చిరునామా — ఇంటి నెంబరు, వీధి పేరు, పోష్టు, జిల్లా, స్టేటు మరియు పిన్ కోడ్ నెంబరుతో సహా ఒక పోష్టు కార్డుపై వ్రాసి క్రింద నుదహరించిన మా చిరునామాకు వీలయినంత తొందరలో పంప ప్రార్థన

శుభాకాంక్షలతో

అమ్మ పాదాల చెంత
గాంధీ

చిరునామా:

ఎ. గాంధీ
శ్రీఅరబిందో సొసైటీ
సొసైటీ హవుసు
నెం. 11, సెయింటు మార్టిన్ స్ట్రీట్
పాండిచ్చేరి 605001

ఈ-మెయిల్ లేనివారు కనీసం సెల్ ఫోను నెంబరు పంపండి